

[1970 மார்ச் 23]

(7) 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 22—கதர்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 22—கதர்* என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 18,11,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy. I move the cut motion standing in my name, namely, that the allotment of Rs. 18.11,000 under Demand No. 22 Khadi—be reduced by Rs. 100.”

THIRU N. S. V. CHITHAN : Sir, to discuss policy, I move the cut motion standing in my name, namely;

“That the allotment of Rs. 18,11,000 under Demand No. 22—Khadi be reduced by Rs. 100”

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கதர் கைத்தொழிலினால் வாழும் ஏழை மக்கள் மேம்பாடு அடைய, அத்தனை பேருக்கும் அம்பர் சர்க்கா இலவசமாக அளிப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 22—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,11,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, கதரை ஒழித்து கைத்தறியைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 22—கதர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,11,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[308-314-ம் பக்கங்களில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.]

1970 மார்ச் 23] [திரு. மா. முத்துசாமி]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன *என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,04,88,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. இல. பலராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கிய தொகையை அதிகரிக்க வேண்டியதன் நோக்கம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,04,88,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. கே. போஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் அமல்படுத்துவதற்கு, வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்தல் குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,04,88,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே புதிய திட்டப் பகுதிகளில் உடனடியாகத் திட்டங்களை அமலாக்காத காரணத்தால் ஏற்படும் பல இன்னல்களை குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,04,88,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சிகளில் ஒவ்வொரு சிறிய கிராமத்திற்கும் வாணொலிப் பெட்டி அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 6,04,88,600-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள் உதவி
மானியங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

*314-ம் பக்கங்களில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பாக இரண்டாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1970 மார்ச் 23]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் ** என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,99,15,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்தல சாலைகளுக்காக நகராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் உண்டான மானிய சதவீதத்தை உயர்த்தாதது குறித்து விவாதிக்க—

நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,99,15,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் இந்தத் தலைப்பில் செய்யப்படுகிற நிதி ஒதுக்கீடு பற்றாக்குறையாக உள்ள நிலைபற்றி விவாதிக்க—

நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,99,15,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமச் சாலைகள் அமைக்கவும், கிராம சாக்கடைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,99,15,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தலைவர் அவர்களே, கடந்த வருடம் பெய்த பெருமழையின் காரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகள், கிராம பஞ்சாயத்து ரோடுகள் பழுதடைந்து இருப்பதைச் சீர் செய்யப் பொதுமான நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி விவாதிக்க—

நிதிக் கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,99,15,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir to discuss the need to give alternate accommodation to slum dwellers in WallTax Road, in the compound of moffussil bus stand, in Jothi Ammal Nagar. Anbazhagan

** 344-ம் பக்கங்களில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு மூன்றாவது இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 23]

Nagar, opposite to Madras United Club etc., in Corporation Divisions 37, 38, 39 and 40 I move the motion standing in my name, namely,

“ that the allotment of Rs. 2,99,15,000 under Demand No. 29—Public Works—Grants-in-aid—be reduced by Rs. 100 ”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

*** மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி :** தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி, மாநகராட்சி மானியங்களின் கீழ் பல்வேறு வகையான கருத்துக்களையும், எதிர்காலத்தில் கிறந்த முறையில் பணியாற்றத்தக்க குறிப்புக்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துரைத்தால் பின்னால் அவற்றுக்கு பதில் அளிக்கிற வகையில் நான் பேசுகிறேன். இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை எடுத்துத் தருமாறு கேட்டு இந்த அளவில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** திரு. வை. சுவாமிநாதன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டம் என்பது 3 கோடி கிராம மக்களுடைய பெரும் பிரச்சினையாகும். இந்த நாடு விவசாய நாடு. இந்த நாட்டில் நூற்றுக்கு 75 பேர் கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் அச்சாணியாக—முதுகெலும்பாக இருப்பது கிராமங்கள்தான். ‘வரப்புயர கோன் உயரும்’ என்று ஒளவை சொன்னார்கள். நாடும், நகரங்களும் செழிக்க வேண்டுமென்றால் கிராமங்கள் சீரும், செழிப்பும் பெற்று விளங்கவேண்டும். மகாத்மா காந்தியடிகளுடைய லட்சியம் கிராம ராஜ்யம் ஏற்படவேண்டும் என்பது. கிராமங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களும், நகரங்களுக்குக் கிடைக்கிற வாய்ப்பும், வசதியும் கிராமங்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக சமுதாய நலத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 1966-67-ல் ஆறு கோடியே நாற்பத்து நான்கு லட்சத்துச் சொச்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இவ்வாண்டு ஆறு கோடியே நான்கு லட்சம் சொச்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 40 லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக இந்தச் சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கிராமங்கள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இன்று முக்கியமாக கிராமப் பிரச்சனை தீர வேண்டுமென்றால் கிராமங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரப்பட வேண்டும். மத்தியில் குடியாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்பதுபோலவே கிராமங்களுக்கும் சுயாட்சி தரவேண்டும். கிராமங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களும், பணவாய்ப்பும் கொடுத்தால்தான் அவற்றின் குறைகள்

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1970 மார்ச் 23]

நீங்க முடியும். முக்கியமாக 1958-ம் வருஷ பஞ்சாயத்துச் சட்டத் தைப் பார்த்தால் பல ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாம் போக்கவேண்டும். நமது ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு எங்களது நெடுநாளைய கோரிக் கைகள் சிலவற்றிற்கு இசைத்து சில காரியங்களைச் செய்ததற்கு எங்களது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். நீள அடிப்படையில் மானியம் ஒதுக்குவது, கல்வி மானியத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்குவது, பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தலில் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்வது போன்று நிறைய கவனம் செலுத்தப் பட்டாலும் இன்னும் செய்யவேண்டிய பலவற்றையும் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தத் தருணத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது போலவே பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும், நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வகை செய்யவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் நிர்வாகங்கள் ஒரு தனி இலாக்கா வின் மூலம் நடக்க வகை செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். இன்று ரெவின்யூ இலாக்காவிற்கு உட்பட்டு வேலை செய்வதன் காரணமாக பல சிக்கல்கள் நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அந்த நிர் வாகம் மாநில, மாவட்ட அளவிலும், வட்ட அளவிலும் தனித்து இயங்கச் செய்ய வேண்டும். அப்படி இயங்கினால்தான் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும். பஞ்சாயத்து யூனியன் களுக்கும் பல அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் மருந்தகங்கள் இருக் கின்றன. அங்கே டாக்டர்களைப் போடும்போது பார்ட்-டைம் சாலரி என்று 150-க்குப் போடுகிறார்கள். அவர்கள் சரியாக வருவது கிடையாது. மேலும் 5000-க்கு மேல் மருந்துச் செலவு போகக் கூடாது என்கிறார்கள். இது மூன்று நான்கு மாதங்கள் கூட வருவதில்லை. மருந்தில்லாத குறை, டாக்டர் இல்லாத குறை கள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியன் மருத்துவ மனைகளை எல்லாம் அரசாங்கமே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்தல ஸ்தாபன தொகுதிக்கு ஒரு அங்கத்தினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறபோது அந்த வாக்காளர் பட் டியலில் பெயர் இல்லாதவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வாய்ப்பு இருக் கிறது. அது சரியல்ல. பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் வாக் காளர் பட்டியலில் பெயர் உள்ள ஒருவர்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் செய்தாக வேண்டும். அப்போதுதான் லோகல் விஷயம் தெரிந்தவர் வருவதற்கு இடமேற்படும்.

அடுத்து லைசென்சு பீஸ் யாரால் வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்கிற நியதி இல்லை. இன்றைக்கு கிராம கர்ணம், முன்சிப்—லீட்டுவரி, தொழில் வரி போன்றவைகள் வசூல் செய்வதுபோலவே இந்த

1970 மார்ச் 23] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

ஹெல்த் ஆபீசர்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொள்வது கிடையாது. கட்டினவர்கள் கட்டுகிறார்கள். பெரும்பாலானவர்கள் கட்டுவதில்லை. ஆகவே கிராம கர்ணம், முன்சீபே வசூலித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கட்டட வசதி இல்லை. அதன் காரணமாக பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் வீட்டிலேயே ஆபீஸ் இருக்கிறது. இது எங்களுடைய நெடுநாடைய குறையாகும். பஞ்சாயத்துக் கட்டிடம் கட்ட, மானியமாகவோ நீண்ட நாள் கடனாகவோ நிதி ஒதுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புறம்போக்கு நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் பஞ்சாயத்துக் களுக்கு இன்னும் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. இன்னும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடம்தான் இருக்கிறது. காலி செய்து பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

பல கிராமங்கள் இன்னும் சர்வே செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன, அதன் காரணமாக பஞ்சாயத்தில் புதுக் கட்டடங்கள் கட்டுவதில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைப் போக்க வேண்டும்.

இனாம் கிராமங்கள் இன்னும் மீட்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணமாக கிராமங்களுக்கு வாய்ப்பு வசதிகள் செய்யப்படுவதில் தடைகள் ஏற்படுகின்றன. இதைபும் கவனிக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் சேர்ந்த குளம், ஏர்களை ரெவின்யூ இலாகாவின் பஞ்சாயத்தில் அனுமதியில்லாமலே பட்டா செய்து கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எங்களுடைய ரிசல்யூஷன் இல்லாமலே அவர்கள் பட்டா செய்துவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையையும் மாற்ற வேண்டும். டி.இ. அவர்களுக்கு ஹைவேஸ் ரோடுகளை எல்லாம் எப்படி புறம்போக்கு ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்தால் அவற்றைக் காலி செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதேமாதிரி பஞ்சாயத்து இடங்களை ஆக்கிரமித்திருப்பவர்களைக் காலிசெய்வதற்கும் கமிஷனருக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நிதி போதாமல் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்கு ஏற்றவகையில் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களின் குறைகளைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தி அந்தக் குழு மூன்று மாதங்களுக்கொருமுறை கூடி அவற்றை எப்படிப் போக்குவது என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கச் செய்ய வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களுக்கு ஜீப்கள் வழங்கப்பட்டு இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துக்களின் வேலைகளைச் செய்வதற்காக அவை பயன்படுத்தப்படவில்லை. ரெவின்யூ இலாகா வேலைக்குத் தான் பயன்படுகிறதே தவிர, பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைக்குப்

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1970 மார்ச் 23]

பயன் படுவதில்லை. அவை ரிப்பேர் ஆகிவிட்டால் தஞ்சாவூருக்குப் போக வேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது, இதனால்-காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் ரகசியப் பதிவேடுகளை சேர்மன் எழுதுகின்ற முறையில்லாமல் இருப்பதன் காரணமாக நிர்வாகத்தின் குறைகளை முழுவதும் சேர்மனால் தடுக்க முடியவில்லை. விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் ரகசியப் பதிவேடுகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் மூலம் அனுப்பச் செய்தால் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆரம்பக் கல்வி ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சரிடம்தான் இருக்க வேண்டும். ஆரம்பக் கல்வியை நடத்துகின்ற பொறுப்பு பஞ்சாயத்துக்கரிடம்தான் இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சரிடம்தான் ஆரம்பக் கல்வியும் இருக்கவேண்டும், அப்பொழுதான் நல்லமுறையில் செயல்படமுடியும். இப்பொழுது இரட்டையாட்சி முறைதான் இருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் தலையிட்டு அங்கீகாரம் கொடுத்தால்கூட கல்வியிலாகாவில் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும்.

ஸ்டேட் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு லோன், சுமால் சேவிங்ஸ் லோன் இவையெல்லாம் யூனியன்மூலமாகத்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதுபோன்று பஞ்சாயத்து டெவலப்மென்ட் லோன் என்று போட்டு அதையும் அவர்கள் வசூலிக்கக்கூடிய திட்டத்தை அமலாக்க வேண்டும். அதைக்கொண்டு பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வதற்கு முடியும்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊழியர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அரசாங்க ஊழியர்கள் சம்பளம், இன்கிரிமென்ட் இவற்றிற்கும் அவர்களுடைய சம்பளம், இன்கிரிமென்ட் இவற்றிற்கும் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக்கிடைப்பது ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்களுக்குக்கிடைப்பதில்லை. அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு 4 ரூபாய் இன்கிரிமென்ட் என்றால் இவர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட வித்தியாசங்களைப் போக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊழியர்களுக்கு வீட்டுவாடகைப்படி கொடுப்பதில்லை. என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவடும்பூர் பகுதியிலே வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. நகரத்தில் இருப்பதை விட அதிக வாடகை கேட்கப்படுகிறது. அதலால் நகரசபை ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கும் வீட்டு வாடகை அலவன்னை பஞ்சாயத்து யூனியன் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப் பட்டது) இன்னும் 10 நிமிடங்கள் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 10 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: இன்னும் 10 நிமிடங்கள் வேண்டும், அவர்குறைத்துக்கொள்வார்.

1970 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யார் குறைத்துக்கொள்வார்? குறைத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : இன்னும் 10 நிமிடங்கள் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : அவர்களுக்கும் அந்த அடிப் படையிலே கொடுக்கவேண்டும்.

திருச்சி நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நகரசபைத் தேர்தல் நடைபெறவில்லை. கோர்ட்டில் இருக்கிறது என்பதாகக் கூறலாம். உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அங்கே பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தையும் மத்திய பஸ் ஸ்டாண்டு நிலையத்தையும் உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். பாலக்கரையிலே ஒரு மேம்பாலம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அது இல்லாததால் மக்களுக்கு டிராபிக் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. அரிய மங்கலத்தில் கம்போஸ்டு லாம் கொட்டுவதை மாற்றி வேறு இடத்தில் அதை மாற்றம் செய்யவேண்டும்.

திருவெறும்பூர் பாய்லர் தொழிற்சாலையில் தொழில் வரி, வீட்டு வரி, இவற்றை விதிப்பதற்கு உரிமை வேண்டுமென்று கோரியும் அரசாங்கம் அதற்கு ஸ்டே கொடுத்திருக்கிறது. அதையும் நீக்க வேண்டும். இதனால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஏராளமான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

சென்னை கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்தவரையில் சென்னை கடற்கரை, தமிழ் நாட்டிலே உள்ள அந்த கடற்கரை உலக அரங்கில் இரண்டாவது கடற்கரை என்ற ஸ்தானத்தை வகித்தது. இன்றைக்கு ஏழாவது ஸ்தானத்திற்குப் போகக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஸ்தானத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

மாம்பலத்தில் சோழர்கள் கால விளக்குகள் எரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கே குடிநீர் வசதியும் இல்லை. உடனடியாக குடிநீர் வசதி, விளக்குகள் போடுதல் இவற்றைச் செய்து தரவேண்டும். மேல் மாம்பலத்தையும் கீழ் மாம்பலத்தையும் இணைப்பதற்கு ஒரு மேம்பாலம் கட்டவேண்டும். மயிலாப்பூர் பகுதியிலே ஒரு சிலம் ஏரியா இருக்கிறது. அங்கே பொது கக்கூஸ் இல்லாததன் காரணமாக நடு ரோட்டிலே காலைக்கடன் கழிக்கக்கூடிய தூர்ப்பாக்கியுமான நிலைமை இருப்பதால் சுகாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது.

அதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1970 மார்ச் 23]

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் 20 பேர்கள் பேசவேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஐந்து நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கதர்-சமுதாய வளர்ச்சி மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைப் பேசுகிற நேரத்திலே நெய்தல் என்ற கருவூலப் பொருள் என்னுடைய கவனத்திற்கு வருகிறது. நெய்தல் என்றால் வயலும் வயலைச் சார்ந்த இடமும் என்று இலக்கியத்திலே வருகிறது. சாதாரணமாக நெய்தல் என்றால் துணி நெய்தல், சமுதாய நலத் திட்டம், உணவு உற்பத்தி, கல்வி இவை ஒரு நிறுவனமாகவும், கதர் உற்பத்தி ஒரு நிறுவனமாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே கதரைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு கதர் இரண்டரை கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் முத்துசாமி அவர்கள் கதரைப்பற்றிச் சொன்னதிலேயே அவர்களுடைய சிந்தனை, சொல், செயல், திறம் இவை உள்ளத் துடிப்பாக உள்ளவர் அவர் என்பது தெரியும். அவர் இந்தக் தொழிலைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது செஞ்சிக் கோட்டையில் ஏறியவர்கள் எல்லாம் தேசின்குராஜன் அல்ல, அதைப்போல் கதர் கட்டியவர் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல என்று சொன்ன ஒரே ஒரு சொல்தான் இப்படி அமோகமாக விற்பனைக்குக் காரணம் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. கதரானது ஏழை எளிய பார்ட்டரீ மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கக்கூடியது. கதர் ஏதோ காங்கிரசுக்குத் தான் சொந்தம் மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்ற நிலைமை இல்லை. இந்த மாமன்றத்திலே காட்சியளிக்கக்கூடிய வள்ளுவப் பெருந்தகையாரின் தொழில் நெசவுத் தொழில். அந்தக் காலத்திலே கதரைத்தான் அவர் உடுத்தியிருந்தார். காரணம் விசைத்தறி அப்பொழுது கிடையாது. கையாலே நூற்று கையாலே நெய்யப்பட்ட துணியைத்தான் கட்டியிருக்கக்கூடும். அவர் இயற்றிய குறள் எத்தனை ஆண்டுகள், எத்தனை யுகங்களுக்கு இருக்கமோ அதைப் போன்று கதரும் கைத்தறியும் இருக்கும். எந்த விசைத்தறி வந்தாலும் அதை அசைக்க முடியாது. கைத்தறி நெசவு குன்றி விடும். அது அழிந்துவிடும் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அப்படியாகாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கதர் இலாகாவிலே உத்தியோக உயர்வுகளைப்பற்றி நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சீரியாரிடி லீஸ்ட் பிரகாரம் வரிசையாக உயர்வு கொடுப்பதுதான் நிரவாக நேரி. ஆனால் அந்த முறையிலே நடைபெறவில்லை என்பது எனக்குத் தெரிய வருகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் 14 ஆண்டுக்காலம்

1970 மார்ச் 23] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

ஆக பி.ஏ. படித்த ஒருவர் கதர் இயக்கத்திலே தொண்டு புரிந்த ஒருவர் இன்னும் கதர் இன்ஸ்பெக்டராகவேதான் பணியாற்றி வருகிறார்; அவருக்குக் கீழே வேலை பார்த்தவர்கள் எல்லாம் ஜில்லா கதர் அதிகாரிகளாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் நிர்வாக நெறி கடைப்பிடிக்காததுதான். நிர்வாக நெறியைக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால் வேலை சரிவர செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராம வளர்ச்சியைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் (மணியடிக்கப்பட்டது) இரண்டு வார்த்தைகள்தான் பேசினேன். அதற்குள்ளா? நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் கிராம வளர்ச்சியின் துணுக்கங்களை நன்கு தெரிந்தவர்களே இரண்டே இரண்டு பேர்கள்தான். ஒன்று முன்னாள் மத்திய அமைச்சராக இருந்த எஸ். கே. டே அவர்கள், இன்னொருவர் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் முத்துசாமி அவர்கள்தான். இதிலே உள்ள துணுக்கங்களைத் தெரிந்து நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, சமூகக் கல்வி, சமூகக் கல்வி கொடுப்பதற்கு என்ன வழி என்பதைக் கண்டு பிடித்து, அதற்கு சாதனம் என்ன வென்றால், வாடுவிலி மூலம் சமூகக் கல்வியைப் பரப்பலாம் என்று தெரிந்து, அதற்கான வழி வகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மாதிராம் 7,000 வாடுவிலிப் பெட்டிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது, கிராம சேவக்குகள், அதாவது ஊர்நல ஊழியர்கள் இரண்டு பேருக்கு இந்த வாடுவிலிப் பெட்டியை பராமரிப்பதற்கான பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை அதில் ஈடுபடச் செய்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக படக்காட்சி வண்டிகள், இதுவரைக்கும் படக்காட்சி வண்டிகள் இருந்தன. இருந்தாலும் ஏதோ கல்யாணம் பண்ணியும் பிரம்மச்சாரி என்று சொல்வார்களே அதுபோல, அது நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. ஏனென்றால், போக்குவரத்து வாகன வசதி சரியாக இல்லை. இப்போது மூன்று சக்கர ஊர்திகள், 52 ஊர்திகள் தயார் செய்து அவற்றை செயல்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இவ்வாண்டு 7,000 ஆரம்பப் பள்ளிகள், 2,000 உயர் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு புத்தகங்கள் வழங்குவதற்கு ரூ. 3 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, யுனெஸ்கோவிடமிருந்து சுமார் ரூ. 8 கோடி வரையில் பெற்று அந்தத் தொகையை செலவழிக்க தயாராயிருக்கிறார்கள். இந்த அளவில் நல்ல சீர்திருத்தங்கள் செய்யக்கூடிய நமது அமைச்சரவர்கள் இன்னும் பல நல்ல காரியங்களை செய்ய இருக்கிறார்கள். இந்த துறையானது போன் முட்டையிடும் வாத்தைப் போன்றது. அதைக் கொலை செய்ய முயற்சிக்கிற முறையில், தயாரிக்கப்பட்டது. தோட்டத்தில் பேர் பாதி கிணறு என்று செலவினங்கள் அதிகம். இந்தத் துறை கூடாதென்ற முறையில் நல். முருகேச முதலியார் அவர்கள் ரிப்போர்ட் தயாரிக்கப்பட்டது.

[திரு. வி. எஸ் எஸ். மணி]

[1970 மார்ச் 23]

ஆனால் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கண்டு பிடித்து அப்படிப்பட்ட தப்பான கருத்தினை எல்லாம் விட்டு, நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவரை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

* DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker Sir, at the very outset I wish to state that I have moved the cut motion under Demand—Public Works—Grants-in-Aid viz, “to discuss the need to give alternate accommodation to slum dwellers in Wall Tax Road, in the compound of Moffusil Bus Stand, in Jothi Ammal Nagar, Ambazhagan Nagar, opposite to M.U.C. etc. in Corporation Divisions 37, 38, 39 and 40”, for the simple reason that there are nearly 1,000 huts in the whole area. At least 660 of them are valid huts which have been in the Voters’ List for the past three elections and we have assured them during our election campaign that we will do something to solve their problem. I am glad that the Government have addressed themselves to the task of rehabilitating the slum dwellers and that is a laudable move. But in this connection I wish to offer a constructive suggestion. Let us organise the rehabilitation of slum dwellers on a massive scale and on a national scale, with the help of not only political parties but also private agencies. There are a number of private agencies like the Rotary Club, Lions Club and the Junior Chamber which would come forward to do something for them and help them. So, let us mobilise their resources and also try to get as much grant from the Centre for this purpose. Of course, the State Government also should give grant on a liberal scale. Now, in the whole City we have a population of nearly 20 lakhs and according to the statistics furnished by the Madras School of Social Work at Egmore out of those 20 lakhs nearly 8 lakhs of people are slum dwellers and my estimation is that about 1.25 lakhs of houses or flats have to be constructed for those 8 lakhs of people and each flat would cost Rs. 2,000. According to this calculation, about Rs. 25 crores would be required to properly rehabilitate the slum dwellers in the City of Madras. As I am speaking only about the people in the Madras City, let not my Friends mistake me. If it is possible to mobilise those resources we will be able to solve their problem within two or three years. Let us to be election conscious and by the time we finish the term of our office in 1972 and go back to the people for re-election, the people will say that the D.M.K. Government during the five years in office, have tackled a major problem and that would be a wonderful thing that they would have done for them and that would be the greatest tribute that the Government would get from the slum dwellers. Now, the position is that we are trying to rehabilitate them in a wrong manner. In their anxiety to lay roads or improve roads the Government issue orders that the huts should be removed. Recently in the Wall Tax Road I saw a harrowing sight. My distinguished Friend, Thiru Ma. Po. Si. also referred to it the other day. It was

1970 மார்ச் 23]

[Dr. H. V. Hande]

a heart-breaking sight and the slum dwellers were completely removed from that place. Unfortunately no alternative accommodation has been given to them with the result that they have been put to misery. So, I request the Hon. Minister to seek the help of various agencies. For instance, we can draft students during their summer vacation. There is absolutely no politics involved in regard to this matter. There are a large number of students who would do good work within these two months. In quick time they will survey the slum areas and then we can prepare a Master Plan to rehabilitate them. If necessary, the Government can constitute a small committee consisting of not only M.L.A.'s but also representatives of private agencies like the Rotary Club, Lions, Club and Junior Chamber and seek their advice with regard to solving this problem. Even if the Government solve it to the extent of 50 per cent, it would be a great credit to them. So, I would request the Hon. Minister to seriously consider this matter and provide accommodation for the slum dwellers and this act would find a proper place in the History of Tamil Nadu.

Then I come to another point, namely, the Corporation of Madras. I am not going into the details of the working of the Corporation because it is a Corporation affair. We are granting, some amount to the Corporation of Madras for doing certain works. Some time ago during the Question Hour I had requested the Hon. Minister for Local Administration to exercise control over the funds we had given them. My submission is that the funds are not properly and fully utilised. That is why I also request the Hon. Minister to see that proper auditing is done.

Now, let me refer to one area opposite to the Everest Hotel. It is a thickly populated area covering Sydenhams Road, Poona-mallee High Road, Kattur Sadayappan street and Vepery High Road. There are nearly 5,000 people living there. It is not a problem coming under my jurisdiction but it is a humanitarian problem and it has to be solved by the Corporation or some body else. Suddenly there is some obstruction or other in the sewage and I am called upon to look into the matter and I have gone there several times. Especially during rains it is a horrible sight to see filthy matter coming out of the sewage covers and entering into the kitchen of almost every house. I wish that some of us had visited that place. I hope the Hon. Minister for Local Administration will look into the whole matter though it is a small problem. On enquiry I am told that the Corporation authorities wanted to instal a sewage pump in Sydenhams Road, but it has not been installed so far. If it is installed, it will be able to collect all the sewage water more efficiently and effectively. So, I request the Hon. Minister for Local Administration to make an enquiry into this matter and find out why the pump has not been installed. It is a chronic problem and I request him to look into the matter immediately.

[Dr. H. V. Hande]

Lastly, with regard to the division of City into Health Zones, I think there are 20 Health Officers to look after 20 zones. 120 Divisions have been divided into 20 zones. Whatever it is, we find that the cleaning or maintenance of the roads, the sanitation or the roads is very very poor and whoever comes to the City remarks that the City was much better a few years ago and that it is deteriorating fast. This is a very serious problem. Madras City is not just the capital of Tamil Nadu. It is practically the capital of South India, a most important city south of the Vindhyas. If we do not keep the City clean, it will be an eye sore for the entire world, because people from the entire world visit the City. Therefore I request the Minister for Local Administration to view this problem not as a problem concerning some 120 divisions, but as a problem concerning the whole of South India. I request the Minister to see that within two years the City is made the 'City Beautiful'.

திரு. பி. என். பிரமசிவம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நடந்து வரும் பசுமைப் புரட்சியில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களுடைய நியாமான பங்கை வளர்ச்சிப் பணியில் செலுத்தி அலுவலர்கள் சிறப்பாகப் பணியாற்றும் அளவுக்குப் போதிய அதிகாரங்களை அளித்து மேலும் அதிகப் பொறுப்புகளை ஒப்படைக்க அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது. கால் நடைத் துறையிலே ஒவ்வொரு சிறு வட்டாரத்திற்கும் அலுவலர்களைப் போட்டு எல்லாப் பொறுப்புகளையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்து அவர்களைப் பொறுப்பாக்க வேண்டுமென்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ அதே போல் விவசாயத் துறையிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிகப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பதல்லாமல், விவசாயத் துறையப் பரவலாகப் பிரித்து நாளிந்து மண்டலங்களாகப் பிரித்து இவை இயக்குதல்களைப் பொறுப்பாக்கி இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கொண்ட வட்டாரத்தை ஒரு தனி மாவட்ட அதிகாரியின் கீழ் கொடுத்து எல்லாத் திட்டங்களையும்—சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட ஊராட்சி ஒன்றியங்களைக் கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்ற பொறுப்பைக் கொடுத்து நல்ல முறையில் செயல்பட்டால்தான் உண்மையாக நாம் பசுமைப் புரட்சியைக் காணமுடியும்.

இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு என்று தனி இலாகா ஏற்படுத்தி நல்ல முறையில் இயங்கி வருவதற்கு என்னுடைய சில ஆலோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரை அது வருவாய்த் துறையினரின் பிடிப்பில் இல்லாமல் தனி இலாகாவாகச் செயல்படுத்தப்பட்ட வேண்டும். வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டு அதிக அதிகாரங்களை உடையவர்களாக ஏற்படுத்த வேண்டும். கோட்ட அளவில் கோட்டாட்சித் தலைவர் பொறுப்பிலுள்ள பணிகள் தனி வளர்ச்சி அலுவலரை நியமித்து ஒப்புவிக்கப்பட வேண்டும். மாவட்ட

1970 மார்ச் 23] [திரு. பி. என். பிரமசிவம்]

அளவில் மாவட்ட வளர்ச்சி அதிகாரியை நியமித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் எல்லா வளர்ச்சிப் பணிகளையும் கொடுத்து அவர்களைப் பொறுப்பாக்க வேண்டும்.

மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கு அதிகாரப் பற்றற்ற ஒருவர் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த முறையில் இருந்தால்தான் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களும், மற்றும் உள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் அதிலே பங்குகொண்டு செயல்பட விரும்புவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாலை மானியத்தைப் பொறுத்தவரை ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்கும் வகையில் மைலுக்கு ரூ. 600, 800, 1,500 என்று அதிகப்படுத்திக் கொடுத்திருப்பதையும், அதற்காக இந்த ஆண்டு 6 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதையும் வரவேற்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகள் அத்தனையும் ஊராட்சிகளால் நடத்தப்பட வேண்டுமென்ற முறை இருக்கவேண்டும். தற்போது தனியார் பள்ளிகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. முற்காலத்தில் தர்ம சிந்தனையுள்ளவர்கள் கல்வி வளர்ச்சிக்காக பள்ளிகளை நடத்திவந்தார்கள். இப்போது ஊராட்சி மன்றங்களே ஆரம்பப் பள்ளிகளை வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கின்ற நிலையில், நாட்டு மக்களும் விரும்புகின்ற நிலையில் தனியார் பள்ளிகளுக்கு அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். தனியார் பள்ளி நிறுவனங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைத்து விட வேண்டும்.

குடும்ப நலத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டுக்கு மேல் இப்போது வேண்டாம், மூன்றுக்கு மேல் எப்போதும் வேண்டாம் என்று சொன்னால் கூட நான்காவது என்று வரும் போது ஆண்டவன் கொடுத்து விட்டான், என்ன செய்வது என்று எத்தனையோ பேர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவ மனைகளில் மூன்றாவது பிரசவத்திற்குத் தாய்மார்கள் வந்தால் அறுவை சிகிச்சை செய்து நல்ல முறையில் நடத்திக் கொடுத்தால்தான் குடும்ப நலத் திட்டம் செம்மையாகச் செயல்பட முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இதற்கு அதிகமாக மானியம் ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்து, வரவேற்று முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எம். பூபதி: தலைவர் அவர்களே, கதர் மானியக் கோரிக்கைக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் நிதி 18 லட்சத்து சில்லரை ஆகும். அதிலே பணிபுரிகின்ற ஊழியர்களைப் பாதுகாக்கும் முறையில் குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதிக உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் அம்பர் சர்க்காவை இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

[திரு. எம். பூபதி]

[1970 மார்ச் 23]

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கூறியிருக்கும் ஐட்டங்கள் 25, 30 என்ற அளவில் இருக்கின்றன. பொதுப்பணி உதவி மானியக் கோரிக்கை ஐட்டங்கள் 10 இருக்கின்றன. அதைப் படிக்கவே இரண்டு மூன்று நிமிடங்கள் தேவை. ஆகவே, எனக்குக் கொஞ்சம் அதிக நேரம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதிக நேரம் கொடுப்பதற்கில்லை. ஒரு உறுப்பினருக்கு ஐந்து நிமிடத்திற்கு மேல் கொடுப்பதற்கில்லை. 20 உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 100 நிமிடங்கள் ஆகிவிடும். பிறகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேச வேண்டும்; அமைச்சர் விடையளிக்க வேண்டும். ஆகவே, ஐந்து நிமிடத்திற்குள் முடித்துவிட வேண்டும்.

* **திரு. எம். பூபதி:** தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு விவரங்களைச் சுருக்கமாக எவ்வளவு தூரம் சொல்ல முடியுமோ சொல்லுகிறேன். சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 53 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது, நகர மன்றங்களுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறது. தமிழக முழுதும் ஒடுகின்ற பஸ்கள், லாரிகள், ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் போன்ற வாகனங்களுக்கான வரிகளை எல்லாம் அரசு வசூல் செய்கிறது. பஸ் ஒடுகின்ற ரோட்களை எல்லாம் அரசே எடுத்து நிர்வகிக்க வேண்டும். அல்லது பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளை நிர்வகிக்க நபருக்கு ஒருரூபாய் வீதம் ஒதுக்க வேண்டும். நகரங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்வதில் ஏற்படும் செலவில் 75 சதவிகிதத்தை சாலைகளைப் பராமரிக்க ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும்.

உணவை விடப் பிரதானமானது குடிநீர்த் திட்டம். இதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த அதிகமான ஒதுக்கீடுகள் செய்ய வேண்டும். 1972-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்பது என்ற குறிக்கோளுக்குப் பதிலாக கிராமப் பகுதி மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் குடிநீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்ற குறிக்கோளை ஏற்று அமல்படுத்த முன் வரவேண்டும். சமுதாய வளர்ச்சி 8-ம் பக்கத்தில், வறட்சி நிலை உச்ச கட்டத்தில் இருந்த நேரத்தில் எல்லா ஊராட்சிகளிலும் குடிநீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்ற 11 கோடி ரூபாயில் திட்டம் தீட்டப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அரசு இதிலே ஒரு ஆட்சரியமான கொள்கையை வைத்திருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றுவதற்காகும் செலவுத் தொகையை பஞ்சாயத்துகளுக்கு திருப்பிக் கொடுக்கும் திறன் இருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்வதாகக் கூறப்பட்டிருப்பது சரியான கொள்கை அல்ல, தவறான கொள்கை. மனிதனுக்குக் குடிநீர் உயிரானது. ஆகவே, “திருப்பி கொடுக்கும் சக்தி இருக்கிறதா” என்று அந்த திட்டத்தை அவசியம் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக 19 கோடி ரூபாயை அரசு செலவு செய்திருக்கிறது. வரவேற்கிறோம். எட்டு லட்சம் பேருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே செலவு செய்கிறபோது

1970 மார்ச் 23]

[திரு. எம். பூபதி]

மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைதான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, பணம் திரும்பி வருமா என்று பார்க்கக் கூடிய கொள்கை இருக்கக் கூடாது. அமைச்சர்கள் சிலர் பேசும்போது இந்த மாதிரி பணத்தை தொழில்களுக்கு, பஞ்சாலைத் தொழில்களுக்கு, மற்றும் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் செலவு செய்யும்போது அந்தப் பணத்தைத் திரும்பப் பெற வழி இருக்கிறதா என்று பார்த்துக் கொடுக்கிறோம் என்று பேசுவது வருந்தத்தக்க விஷயம். அவர்கள் எல்லாம் மனித உயிர்கள், இந்த மனித உயிர்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டிய அரசு அந்த முறையில் கீழ் பவானி, பாம்பிக் குளம்—ஆழியார் போன்ற அணைக்கட்டிலிருந்து குடிநீர் திட்டத்தைத் தீட்டி பணத்தை ஒதுக்கிடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதேமாதிரி சமுதாய வளர்ச்சி அறிக்கையில் 25-வது பக்கத்தில் பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ்வின்காக செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்கள் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கொல்லிமலை, ஏர்க்காடு போன்றயிடங்களில் செயல்படுத்தப்படும் திட்டங்களை அரசாங்கமே பரிபூர்ணமாக நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அதேபோல் தாளவாடிப் பிரச்சினையையும் அணுகவேண்டும். அடுத்து சர்க்கடைத் திட்டம் அதை நிறைவேற்ற அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

மு.ப.
11-00

அதேபோல் சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்திற்கும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தில் சென்னை நகரில் மட்டும் அரசு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதையும் வாவேற்கிறேன். அதேபோல் கோவை போன்ற இடங்களில் கிட்டத்தட்ட நாற்பதின்மூன்றாம் மக்களுக்கு மேல் ஹரிஜனங்கள் 42 சேரிகளில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்தச் சேரிகளையும் உடனடியாக செப்பனிடுவதற்கு துரித நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். சித்தாபுதூர், காமராஜபுரம், டாக்டர் சுப்பராயன் ரோடுபகுதி, அரிபுரம் தாமோதிர நகர் பகுதி, மசால் சாலைப் பகுதி, கல்லுக்குழி வாராங்குளஓரம், சங்கனூர் பள்ளத்து ஓரம், கோட்டைமேடு என்ற இடங்களில் உள்ள குடிசைகளை அகற்றி அதற்குப் பதிலாக நல்ல வீடுகளை அந்த மக்களுக்குக் கட்டித் தரவேண்டுமென்றும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முனிசிபல் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் மலத்தை தலையில் தூக்கிச் சுமப்பவர்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம், பஞ்சப்படி மிகக்குறைவு. வீட்டு அலவன்ஸ் மூன்று ரூபாய்தான். அவர்கள் எச்சில் நாய்களோடு சண்டையிடுகிற நிலையில் இருந்து பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ய வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது)

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 மார்ச் 23]

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கதர், உள்ளாட்சித்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து லை வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கதர் துறையை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மேற்கொண்ட போது நான் எதிர்பார்த்ததை விட இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் விற்பனை அதிகமாக அதிகரித்து வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறேன். கிட்டத்தட்ட இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக கதர் விற்பனை அதிகரித்திருக்கும் அளவிற்கு கதர் துறை நிர்வாகம் அமைந்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைவதோடு அந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் அரசினரையும் பாராட்டுகிறேன். காந்தி நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு கிட்டத்தட்ட 60 லட்சம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக கதர் விற்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த விழா மாதத்தில் மட்டும். அதையொட்டி விற்பனையை அதிகரிக்க ஊழியம் புரிந்த ஊழியர்களுக்கு தலைக்கு ரூ. 25 வீதம் மூவாயிரம் பேர்களுக்கு இலவச உதவி புரிந்திருக்கிற கிட்டத்தையும் நான் பாராட்டுகிறேன். மேலும் இந்தக் கைத்தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கதர் துறை இன்னும் சப்ஸிடியில்தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி சப்ஸிடி இல்லாமல் இந்தக் கதர் துறை இயங்குவதற்கு அரசு இன்னும் தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபடவேண்டும். டெக்ஸ்டைல் ராட்டைகளை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் சப்ஸிடி இன்றி இத்துறை இயங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். எந்தக் கிராமக் கைத்தொழிலுக்கு மத்திய அரசின் நிதி உதவி பெற முடியாமல் போகிறதோ அதற்குத் தமிழக அரசு உதவி செய்து கிராமக் கைத்தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, தியாகராய நகரில் துரைசாமி ரோடில் கண்ணம்மாப் பேட்டையில் ஒரு சுரங்கப் பாதை அமைக்கத் திட்டமிட்டு அதற்கு 'நிதி ஒதுக்கியிருப்பதற்காக அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர் என்ற முறையில் அதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்றுப்பாராட்டுகிறேன். அதை தாமதமின்றி நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தணிகை தாலுகா புதிதாக தமிழ்நாடோடு சேர்ந்த ஒரு பகுதியாகும். ப்ரொதுடேரேட் சாலை பற்றி எடுத்துச் சொன்னபோது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அது உடனடியாகக் கவனிக்கப்படும் என்று உறுதி கூறினார்கள். அதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தணிகை தாலுகா தமிழ் நாடோடு இணைந்த பிறகு இன்னும் பல கிராமங்களில் ஒரு கிராமத்தோடு ஒரு கிராமத்தைப் பிணைக்கும் பாதைகள் செப்பனிடப் படவில்லை. அதன் காரணமாக பேருந்துகள் போக முடியாத நிலையில் பல கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் போக்குவரத்து வசதி இன்றி அல்லலுற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உள்ளாட்சித் துறை விசேஷ கவனம் செலுத்தி அந்தப்

1970 மார்ச் 23] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

பகுதிகள் பலதுறைகளில் இப்போது முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது என்றாலும் அப்பகுதிகள் இன்னும் அதிகப்படியான முன்னேற்றத்தை காணும் வகையில் குறிப்பாக சாலைவசதிகள் செய்து தருவதில் அதிகாரிகள் விசேஷ கவனம் செலுத்துமாறு குறிப்புகள் அனுப்பும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசைகள் அகற்றும் விஷயம் பற்றிய குறிப்புகளைக் கண்டேன். தேவைப்படுகிற இடங்கள், வீடு அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் தேவைப்படுகிற இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்கள் அகற்றப்பட மாட்டாது என்று குறிப்பில் காணப்படுகிறது. எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல் புதிய விஷயங்களைத் தருகிறது. பலவிடங்களில், குறிப்பாக சாங்கப்பாளி தெருவில் உள்ள குடிசைகள் அகற்றப்பட்டு அவர்களுக்கு குடியிருப்பதற்கு வேறு இடங்கள் தரப்படாமல் அங்குள்ள மக்கள் வெளியேற்றப்படுகிற நிலைப்பற்றி பலமுறை சென்று பார்த்து அரசாங்கத்தினிடம் குறிப்புகள் கொடுத்திருக்கிறேன். எங்கெங்கு குடிசைகள் அகற்றப்படுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் தாற்காலிகமாகவாவது குடியிருப்பதற்கு இடம் கொடுத்து விட்டுதான் குடிசைகள் அகற்றப்படும் முறை இருக்க வேண்டும். குடிசைப் பிரதேசங்களை கட்டடப் பிரதேசங்களாக மாற்றும்போது அங்குள்ள வீடு இல்லாமல் தவிக்கும் நிலை இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கிராம சுயாட்சி பற்றி நீண்ட நெடுங்காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கிராமராஜ் என்ற அடிப்படையில்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி கேட்கிற கொள்கையுடையதாகையால் மத்தியில் இருந்து அதிகப்படியான அதிகாரங்களை மாநிலங்கள் பெற வேண்டுமென்று சொல்வதைப் போல், மாநில அரசின் அதிகாரங்களை அதிகப்படியான அளவில் கிராமங்களுக்கும், ஒன்றியங்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு தமிழக அரசு முன்வரவேண்டும். இப்போது சாமான்ய விஷயங்களுக்குக் கூட சென்னை தலைமை அலுவலகத்தை நோக்கி கிராமங்களிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் வந்து கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அப்படியல்லாமல் கிராம மன்றங்களுக்கு அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை, தங்கள் கிராமங்களுக்கு வேண்டிய வேலைகளை நாங்களே கவனித்துக்கொள்கிற வகையில் அவற்றிற்கு சுயாட்சி தரவேண்டும். அது விஷயமாக ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி வேலை செய்யவேண்டும். ஒறுதியாக, ஒன்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநகராட்சி தங்கள் கல்விக்கூடங்களை, குறிப்பாக ஆரம்பக் கல்வியை அதிகமாக விஸ்தரித்து நன்கு நடத்தி வருவதைப் பாராட்டுகிறேன். ஒரு குறைபாடு என்னவெனில், மாநகராட்சி ஆரம்பப் பள்ளியில் ஒரு பிள்ளை படித்துவிட்டு உயர்நிலைப்பள்ளியில் படிக்க வேறு ஒரு தனியார் துறை பள்ளிக்குச் செல்லும்போது அங்கு ஒரு இடைக்காலத் தேர்வு நடத்தப்படுகிறது. ஐந்தாவது வகுப்பு படித்துவிட்டு வந்த பிள்ளை தனியார்துறை பள்ளியில் ஆரவது வகுப்பில் சேரவேண்டுமென்றால் ஒரு தேர்வு

[திரு. டி. ஏ. ராஜவேலு] [1970 மார்ச் 23]

நடத்தி திரும்பவும் ஐந்தாம் வகுப்பிற்கே தள்ளப்படுகிறான், ஏனாதேசி அன்று பரமபதம் விளையாடும்போது பாம்பின் வாயில் அகப்படாமல் கீழே இறங்கவேண்டும். அதேபோல் ஒரே ஆட்சியின் கீழ் ஒரே துறையின் கீழ் ஒரே இன்ஸ்பெக்டர் இன்ஸ்பெகஷன் செய்யும் நிலையில் இருவேறு ஆட்சிகள் போல் தனியார் துறைப் பள்ளி, மாநகராட்சிப் பள்ளி என்றிராமல் அவை ஒன்றாக இருக்கும் முறையில் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. ஏ. ராஜவேலு : தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற போது பஞ்சாயத்து ஆட்சிக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படும் என்றும் பழையபடி தாலுகா போர்ட், ஜில்லா போர்ட்கள் ஆகியவை மீண்டும் தோற்றுவிக்கப்படும் என்ற வதந்திகள் கிளப்பப்பட்டன. ஆனால் மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பஞ்சாயத்து ஆட்சிக்கு முன்பு இருந்ததை விட அதிக முக்கியத்துவம் அளித்து அது சீரும் சிறப்புமாக நடந்துவருவதைக் காண்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்று வரும் பசுமைப் புரட்சியில் தங்கள் நியாயமான பங்கினைச் செலுத்தவும், அதேபோல் நேரடியான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவும், பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலர்களுக்கு நேரடிப் பொறுப்பை கொடுக்கும் விதத்திலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாக அமைப்பை மாற்றுவதில் நிகராக அவசியம். ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரின் கீழ் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்கள் மேலாளர், ஜீப் டிரைவர்கள் போன்றவர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களிடம் சில குறைகளைக் காணும்போது அவர்கள் மீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லாத நிலையில் ஒன்றிய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே நிர்வாக அமைப்பை நன்கு பாதுகாப்பதன், குறைகள் காணும்போது நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் விதத்தில் ஒன்றிய அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படவேண்டும்.

குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து மக்கள் அதைப் புரணமாகச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. குடிநீர் வழங்கல்—வடிகால் வாரியத்தை நிறுவ இருப்பதற்காக அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சாலை மானியமாக கொடுத்து வந்த அந்த முறையை இப்போது மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள்.

சாலைகளின் நீளத்தின் அடிப்படையில் மானியம் அளிக்கும் விதத்தில் அந்த முறையை மாற்றிமைத்திருப்பது திருப்தி அளிக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகத் தான் மத்திய, மாநில அரசுகளின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் ஊராட்சி

1970 மார்ச் 23] [திரு. டி. ஏ. ராஜவேலு]

ஒன்றியங்களுக்கு, சுயேச்சையான வருமானம் நியாயமான முறையிலே, குறைந்தபட்ச அளவிற்காவது கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அதே நேரத்தில், ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும் கடுமையான வரிகள் எதுவும் இருக்கக் கூடாது என்பதையும் மனத்தில் வைத்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்திடமிருந்து சகாயத்தொகை பெற்று சில திட்ட வேலைகள் செய்யப்படுகின்றன. அவைகளைப் பஞ்சாயத்துக்கள் செய்யக்கூடாது என்று உத்தரவை அரசாங்கம் விதித்திருக்கிறது. ஆனால் பஞ்சாயத்துக்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சகாயத்தொகையைப் பெற்று செய்வதால் பஞ்சாயத்து வேலைகள் தரப்பட இருக்கும். ஆகையால் கண்டிராக்டர்களிடம் வேலைகள் ஒப்படைத்தால், அவர்கள் பல வேலைகளைச் செய்து கொண்டு, இந்த வேலைகளைப் பாதியோடு விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆகவே, ஊராட்சி ஒன்றிய வேலைகளைச் சகாயத் தொகை பெற்றுச் செய்யும்பொழுது பஞ்சாயத்தே செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ள உரிமையிருக்கிறது. அதைப்போல், நகராட்சிக் கூட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டு பணியாற்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சரவர்கள் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த 22, 23 மானியங்களின்மீது எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கொண்டுவந்த வெட்டுப்பிரேணைகளை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

முதலில் கதர், புனிதமான கதர், நாம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த காலத்தில் மகாத்மா காந்தியடிகள் நமக்கு ஆடை அணிவித்தார்கள். அதுவரையில் அந்நிய ஆடைகளைத்தான் நாம் கட்டிக் கொண்டிருந்தோம், அவர்களுக்கு அடிமைகளாகயிருந்தோம். இந்தக் கதரை மகாத்மா காந்தியடிகள் நமக்கு அப்பொழுது அளித்தார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? கிராமப் பகுதிகளிலே உள்ள இலட்சக்கணக்கான மக்கள் பசியினால் வாடுகிறார்கள், அவர்களுக்கு ஒருவிதமான தொழிலும் இல்லை. எனவே, நூல் நூற்று கதர் நெய்வதன் மூலமாக அவர்களுக்குச் சிறிதளவாவது பொருளாதார வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக மகாத்மா காந்தியடிகள் கதரை நமக்கு அளித்தார்கள். அது மட்டுமல்ல, சுதந்திரத்திற்கே at the point of the bayonet என்ற அளவில், நூற்கும் அந்த நூலில் நமக்குச் சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று கருதித்தான் அளித்தார்கள். காந்திஜி அவர்கள் நமக்கு அளித்த நிர்மாணத் திட்டங்களில் மிகவும் முக்கியமான நிர்மாணத் திட்டம் இந்தக் கதர்.

[திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்]

[1970 மார்ச் 23]

மதுவிலக்கை இந்த அரசாங்கம் கைக்கொண்டு வருகிறதே அதைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனாலும் இது காணாது. அதிகமாக, கிராமப்புறத்தில் பொருளாதாரம் நிலவ வேண்டுமென்றால் பெரிய தொழில்கள் இல்லாவிட்டாலும், குடிசைத் தொழில்களாவது அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தக் கதர்த் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். இந்தக் கதர் இயக்கத்தில் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக நடைபெற்று வருவதால் காந்தியியின் அந்த ஸ்பிரிட், அந்தத் தத்துவத்தை உணர்ந்தவர்களால் இந்த நிர்வாகம் செய்யப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். இன்னும் அதிகுள்ள குறைகளைக் களைந்து அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நூல் நூற்பதன் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஓரளவுக்குத் குறையும். நூல் நூற்பதன் மூலமாகத் தினசரி நிச்சயமாக இரண்டரை ரூபாய், இரண்டே முக்கால் ரூபாய் கிடைக்கும் என்பதை அனுபவப் பூர்வமாக உணருகிறேன். அம்பர் சர்க்காவைச் சுற்றி வந்தால் கிடைக்கும் என்பது கவனத்திலிருக்கிறது. அம்பர் சர்க்கா பயிற்சியைக் கிராமந்தோறும் அதிகப்படுத்தி, நூல் நூற்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அதிகமான அளவில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். புனிதமான கதரில் மில் நூல் சேர்க்கப்படாமல், புனிதத் தன்மையைக்கொண்டு நல்ல முறையிலே கதர் உற்பத்தி செய்ய, அதை ஏராளமான மக்கள் வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய அளவிலே அரசாங்கம் அதிகப்படியான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சென்ற வருஷத்திலே இந்தக் கதர் மந்திரி ஸ்ரீ முத்துசாமி அவர்களும், அந்த இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏராளமான கதரை விற்பனை செய்ய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டதைப் பாராட்டுகிறேன். இதைவிட அதிகமாக நாமோ, அதிகாரிகளோ, மந்திரிகளோ பொதுமக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக எப்பொழுதும் கதரை உடுத்திக்கொண்டு, கதரை அணிந்துகொண்டு மற்றவர்களும் அதை வாங்கக்கூடிய முறையிலே நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் 1970-71-லே 5 கோடி ரூபாய்க்குக் கதர் விற்பனை செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது. கதரை உற்பத்தி செய்யும் நிலையாவது, கதர்ச் சட்டத்தின்மூலமாக ஒரு சிறிதளவாவது முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான சௌகரியங்களும் செய்துகொடுத்து, கதர் உற்பத்தி செய்யும் அந்த நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் படியான முறையிலே நன்மைகள் செய்யவேண்டும். வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது, நல்லமுறையிலே கூலி கொடுத்தல் போன்றவற்றைச் செய்யவேண்டும். மற்ற கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாங்கும் கூலி கொஞ்சம் அதிகம்தான். அதை நல்ல முறையிலே

1970 மார்ச் 23] [திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்]

அவர்களுக்கு அளித்து அதிகமான கைத்தறி நெசவாளர்கள் கதர் நெய்வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கதர் மிகப் புனிதமானது. இந்தத் தேசத்தின் மக்களுடைய பொருளாதாரத்தை ஒரு வன்முறையுமில்லாமல், சொந்தமான முறையிலே நாம் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு இந்தக் கதரும், இன்னும் கிராமக் கைத்தொழில்களும் தான் மிகவும் முக்கியம் என்பதை உணர்ந்து இதற்கு ஏராளமான தொகையை, அதிகப்படியான தொகையை மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1958-ம் வருஷ பஞ்சாயத்து ஆக்டின் மூலமாகக் கிராமங்கள் இப்பொழுது மறுமலர்ச்சி அடைந்து வருகின்றன. கிராம இராஜ்யம் ஏற்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு அந்தச் சட்டத்தின்மூலம் கிடைக்கிறது. பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் வேலைகளைக் கவனிக்கும் அதிகாரிகள், எல்லென்ஷன் ஆபீசர்ஸ், வளர்ச்சி அதிகாரிகள், பற்றும் கமிஷனர்கள், அதிலே ஈடுபட்டவர்களெல்லாம் 'கிராமங்களுக்கு நாம் சேவை செய்கிறோம், அது புனிதமான சேவை என்ற உணர்ச்சியை ஊட்டி, மேலதிகாரிகள் அவர்களுக்கு அதிகப் படியான பயிற்சியைக் கொடுத்து, பஞ்சாயத்துக் காரியங்களும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியக் காரியங்களும் நல்லமுறையிலே, அந்த மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையிலே, மக்கள் நன்மை பெற வேண்டுமென்ற முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

ஒரேயொரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். விவசாயத் தன்மையில் ஏராளமாகச் செலவழிக்கப்படுகின்றன. மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் நாம் இருக்கிறோம். அதிக ஊக்கத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் செலவழிக்கும் பணத்தைக் கண்காணிப்போடு, நல்ல முறையிலே செலவழித்தால், வினோகாமல் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. எஸ். பி. பச்சையப்பன்: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்த மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறையின்மூலமாகத்தான் கிராமப் பகுதியும், நகரப் பகுதியும் மிகச் சீர்திருந்தி வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அந்த முறையிலே இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பையேற்ற பிறகு பல பரட்சிகரமான திட்டங்களைத் தீட்டி, கிராமப் பகுதிகளெல்லாம் மிகச் சிறந்த முறையிலே, நல்ல முறையிலே வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. அந்த முறையிலே, பசுமைப் புரட்சி என்ற முறையிலே,

[திரு. எஸ். பி. பச்சையப்பன்] [1970 மார்ச் 23]

ஐ.ஆர். 8 என்ற நெல்லை மிகத் தீவிரமாகச் சாகுபடி செய்யும்படியான முறையில், அதிகமான நெல்லைத் தமிழகத்தில் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம்.

அது மாத்திரமல்ல, பல கால்நடைகள், மருத்துவ மனைகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் பல மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் இருக்கக் கூடிய மருத்துவ மனைக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அந்த நிலையை நீக்கி, இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆங்காங்கே 6 சிற்றூர்கள், 10 சிற்றூர்கள் என்ற முறையிலே துணை நிலையங்களாக ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் 5, 6 என்கின்ற அளவில் துணை நிலையங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பெரிய ஒரு மருத்துவ மனையாக கால்நடை மருத்துவ மனையை நிறுவியிருக்கிறது.

இணைப்புச் சாலைகளைப் பார்த்தால், ஊராட்சி ஒன்றியங்களெல்லாம் தங்களுக்குக் கொடுக்கும் பணம் போதவில்லை என்ற முறையில் நீண்டநாட்களாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தது. ஒரு நபருக்கு 40 பைசா வீதம் கொடுக்கும்பொழுது ஆங்காங்கிருக்கும் கேங்க் கூலிகளுக்குக் கொடுத்து, அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மீதியிருக்கும் தொகையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தை நிர்வகிக்க முடியவில்லை என்ற புகார் இருந்தது. அதனை இன்று உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள் நீக்கிவிட்டு, தலைக்கு 15 காசு வீதமும், மைல்கள் 600, 800 1,500 என்ற முறையிலே அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தண்ணீர் வசதியைச் செய்து கொடுக்கிற முறையிலே ஆண்டுதோறும் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் 4.5 மேல்நிலைத் தொட்டிகளை கட்டி, ஆங்காங்கு உள்ள கிராமங்களை வளர்ச்சி அடையச் செய்திருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையிலே பார்க்கிறபொழுது ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் 2, 3 பள்ளிகள் திறக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே ஆங்காங்கு பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டு, வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர்கள் ஆங்காங்கு தங்கி, அங்கிருக்கிற மாணவர்கள் நல்ல முறையிலே பரீலவும், மாணவர்கள் நல்ல முறையில் வீடுகளிலே படிக்கிறார்கள் என்று கண்காணிக்கின்ற முறையிலே, அங்கு தங்குவதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் முறையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டுகூட ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கி, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறார்கள்.

இவ்வளவு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறபொழுது ஒரு சில நல்ல காரியங்களையும் இன்னும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணிபுரிகின்ற சிலரை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலிருந்து எடுத்து வேறு பிற பகுதியில் சேர்க்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணிபுரிகின்ற சமூகநல ஊழியர்கள் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். கேள்வி கேட்கிற நேரத்தில் உள்ளாட்சித்துறை

1970 மார்ச் 23] [திரு. எஸ். பி. பச்சையப்பன்]

அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களை எடுக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்களோ தெரியவில்லை. அவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால் ஆங்காங்கிருக்கிற காங்கிரஸ் வெளியிடுகிற பத்திரிகைகளை கையில் வைத்துக்கொண்டு பிரசாரம் செய்கிற வேலையைத்தவிர, வேறு வேலைகள் அவர்கள் செய்யவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு வேறு ஒரு வேலையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணி புரிகிற சில ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முக்கிய சேவிகா, கிராம சேவிகா, தையல் ஆசிரியர் என்று மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நான்கு பதவிகளுக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 15,000 செலவாகிறது. அவர்கள் நீக்கப்படவேண்டும். செல்வ ராயன்மலையை ஊராட்சி ஒன்றியமாக மிகச் சீக்கிரம் ஆக்கிவிட வேண்டும். 1964-65-ல் ஊராட்சி வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதியாக இருந்தது. அதனை மீண்டும் உருவாக்கி மலைப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு நல்லதோர் முறையில் வாழ வழி தேடித்தர வேண்டும் என்று உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

வணக்கம்.

திரு. கோ. பூவராகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் 1967-68-ல் கிராம வளர்ச்சி, கிராம முன்னேற்றத்திற்குக் காட்டியிருக்கிற அக்கறை 1970-71-ல் மிகக் குறைந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது என்பது அவர்கள் ஒதுக்கிய பணத்திலிருந்து நன்றாகப் புலனாகிறது. 1967-68-ல் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக ரூ. 6.38 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1968-69-ல் ரூ. 6 கோடியும், 1969-70-ல் ரூ. 5 கோடி 91 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் 1970-71-ல் பார்க்கிறபொழுது ரூ. 6 கோடியாக நின்று விட்டது. 1967-ல் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்து, அது தொடர்ந்து 1968-69, 1970-71 வருடங்களில் வரவில்லை கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கு இது சான்றாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில்தான் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் எழுப்பு கிற எல்லாக் கடன்களுக்கும் அவ்வப்பொழுது உதவி அளித்து, திட்டங்களுக்கான உதவியும் கிராமப்புறங்களிலிருந்துதான் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படியிருக்கும் பொழுது நாம் இந்த ராஜ்யத்தில் செலவழிக்கிற மொத்த பணத் தில், ரூ. 300 கோடியில், எவ்வளவு கோடி ரூபாய் கிராம வளர்ச்சிக்

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1970 மார்ச் 23]

காக, முன்னேற்றத்திற்காக நாம் செலவிடுகிறோம் என்பதைப் பார்த்தால், அது மிகக் குறைவாக இருப்பதைக் காணலாம். ஆண்டுதோறும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் செலவிட்டு சென்னை நகரத்தைப் புதுமையாக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். நான் அதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில் கிராமங்களில் ஏற்கெனவே இருந்த நிலையாவது காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தினை மனதில் கொண்டு, கிராம வளர்ச்சிக்கு வழிவகை காணவேண்டும். இருக்கிற நிலைமையாவது சீர்கெடாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கான முயற்சிகளை எடுத்தாக வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு நாம் ஒதுக்குகின்ற பணம் சரியானபடி செலவழிக்கப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு ரூ. 80 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் செலவு செய்யப்படவில்லை, இந்த ஆண்டு அதிகப் பணம் ஒதுக்கி, ஒதுக்கிய பணம் சரியான முறையில் செலவழிக்கப் படுவதற்குத் தனிக் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை முழுவதும் தீர்ப்பதற்கு ஒரு முடிவு கட்டி, அதற்கான ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டவேண்டும். கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நாங்கள் அவ்வப்பொழுது கொஞ்சம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற நிலைமையில் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டம்போலத் திட்டம்போட்டு, இத்தனை கோடி ரூபாய் செலவில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்று தீர்மானித்து, இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம நல வளர்ச்சிக்காக, குறிப்பாக பிரதம சுகாதார நிலையங்கள் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்துவதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். சென்ற ஆண்டு பிரதம சுகாதார நிலையங்களுக்கு கட்டடம் கட்டுவதற்காக ரூ. 10 லட்சம் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. அப்படி ஒதுக்கிய பணத்தில் ரூ. 11,000 தான் செலவு செய்யப்பட்டது. மீதிப் பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்று புலப்படவில்லை. ஐடில் மேன் பவர் யுடிலிசேஷன் ஸ்கீமின் கீழ் சென்ற ஆண்டு ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கியிருந்தும் அதில்கூட ரூ. 5 லட்சம் குறைவாகத்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில இனங்களில் பார்த்தாலும், ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அதிகமாகச் செலவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது.

ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு மானியம் கொடுக்கிறோம், இணைப்புச் சாலைகளுக்கு மானியம் கொடுக்கிறோம். அந்தப் பணத்தில்கூட சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சரியாக செலவழிக்கப்பட முடியாத நிலையைக் காண்கிறோம். கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு நாம் இன்னும் அதிகமாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய வேலையில் ஈடுபடவேண்டும் என்று இந்தச் சூழலிலே உள்ளவர்கள் இன்னும் சற்று ஊக்கத்தோடு அவர்களுடைய வேலையில் ஈடுபடவேண்டும் என்று இந்த

1970 மார்ச் 23] [திரு. கோ. பூவராகன்]

சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்பொழுது தான் கிராம முன்னேற்றத்திற்கு நாம் எடுக்கின்ற முயற்சி நல்ல முறையில் அமையும் என்பதை என்னைப் பொறுத்த அளவில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதே போன்றுதான் வேளாண்மைத் திட்டங்களுக்காக மானியங்கள் கொடுக்கிறோம். அந்த மானியங்களுக்கிட எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்குச் செலவு செய்யப்படுவதைக் காணோம். ரூ. 39 லட்சம் கொடுத்ததில் ரூ. 36 லட்சம்தான் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில இனங்களில், ரூ. 35 லட்சம் கொடுத்ததில், ரூ. 33 லட்சம் தான் செலவு செய்திருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆசிரியர் குடியிருப்பு போன்ற இனங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணம் போதாது. ஆசிரியர் குடியிருப்புக்காக நாம் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ரூ. 5 லட்சம் எவ்வளவு தூரம் போதும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனை தீரவேண்டுமென்றால், ஓரளவுக்கேனும் இன்னும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி, ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள் என்ன காரணத்திற்காகவோ தெரியவில்லை அடிமட்டத்திலேயே அப்படியே நின்று விட்டன. ஏனென்று கேட்டால், காண்டிராக்டர்களுக்கு ஊக்கம் இல்லை, இன்றைய நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு கட்டுபடியாகவில்லை என்று அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவற்றை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே நடக்கும் வேலைகள், சீராக, உடனடியாக, விரைவிலே நடைபெறுவதற்கும் சிக்கனமாக நடைபெறுவதற்கும் வழிவகைகளை நாம் காண வேண்டும்.

விருத்தாசலம் நகரப் பஞ்சாயத்து நகரமன்றமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. பண்ணுட்டி உறுப்பினர் ஒரு பஞ்சாயத்திலிருந்து கிராமத்தை விட்டுவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு காரணத்தை வைத்து விட்டுவிட்டதாகச் சாட்டிய குற்றச் சாட்டிற்கு பதில் அளிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு இல்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த இடத்தைச் சேர்த்து நகரமன்றமாக நோடிபை பண்ணினார்கள், கடைசியாக முடிவு எடுக்கிறபொழுது ஒரு பகுதியை விட்டுவிட்டு நகரமன்றமாக்குவது பொருத்தமாக இருக்காது. யாரோ ஒரு விண்ணப்பம் கொடுத்தார் என்பதற்காக அதை நீக்கிவிடக்கூடாது. அப்படி நீக்குவதற்குச் சரியான காரணம் இருக்கவேண்டும். இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் பஞ்சாயத்தை எடுக்கிறபொழுது வருவாய் வருகிற

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1970 மார்ச் 23]

பகுதியை நகர மன்றத்தோடு இணைத்துக் கொண்டு, வருவாய் இல்லாத பகுதியைத் தள்ளிவிடுவது முறையாகாது. ஆகவே இந்தக் கிராமத்தையும் நகரமன்றத்தோடு இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்: தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நடைபெற்றுவருகிற உள்ளாட்சித் துறை கதர் மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் எனது கருத்துக்களை வழங்க வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறை என்பது ஒரு குட்டி அரசு போன்ற அமைப்பாகும். ஏனென்றால் உள்ளாட்சித் துறையிலே வராத இலாகாவே கிடையாது. உள்ளாட்சி துறையில் கல்வி இலாகாவருகிறது. குடிநீர் வழங்குகிற பொதுப்பணித் துறையைச் சேர்ந்த இலாகா வருகிறது. அதேபோல் சாலைகளைப் பராமரிக்கின்ற பெருவழித் துறையைச் சேர்ந்த இலாகா வருகிறது. அதேபோலத்தான் கால்நடைத் துறை, விவசாயத் துறை இப்படிப்பல் துறைகள். மருத்துவம், சுகாதாரம் போன்ற துறைகளெல்லாம் இதிலே வருகின்றன. இப்படிப் பல இலாகாக்களை இணைத்து ஒரு சிறிய அரசாங்கமாக நடக்கிறது என்று சொல்லத் தக்க அளவில் ஊராட்சி மன்றங்கள், பேரூராட்சி மன்றங்கள், சிற்றூராட்சிகள் இவையெல்லாம் இன்றையதினம் இணைந்து 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் ஒரு குட்டி அரசாங்கமாக அமைத்திருக்கின்ற இந்த நல்ல மானியத்தின்மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு மீண்டும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் 12,339 ஊராட்சிகளும், 537 பேரூராட்சிகளும், 14 நகரியங்களும், முனிசிபாலிட்டிகளும் இருக்கின்றன. இவற்றை யெல்லாம் உள்ளடக்கி 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. இத்தகைய பெரிய அமைப்பின் நிர்வாகம் பல இலாகாக்கள் மூலமாகச் செலவழிக்கிறோம்.

இதுவரையில் நாம் செய்திருக்கின்ற நிர்வாக அமைப்புகள் போதாது என்று சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு இருக்கும் நிர்வாக அமைப்பைப் பார்க்கும் போது, முன்பு இருந்தது போலவே இருக்கிறது. எவ்வளவு பெரிய ஊராட்சி ஒன்றியமாக இருந்தாலும், திட்டகாலங்களில், பிளான் பிரியடிஸ் மட்டம்தான் நல்ல முறையில் இயங்க முடிகிறது. நல்ல பல பணிகளைச் செய்ய முடிகிறது. இப்பொழுது நடைமுறையில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாத நிலை இருக்கிறது. இந்தக் காலங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயலற்று இருக்கின்றன. இவற்றை மாற்றும் வகையில் செயல் படவேண்டும். என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும், இரண்டை ஒன்றாக இணைத்து, அதிலே நிர்வாகத்தை மாற்றி, அமைப்பைச் செய்தால் நிர்வாகச் செலவு குறையும். அப்படிக் குறைக்கும் செலவைக் கொண்டு, பொதுமக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். அதேபோல ஊராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட 3, 4 ஊராட்சிகளை

1970 மார்ச் 23] [திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்]

ஒன்றாக இணைத்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தலைவரைப் போட்டு, தனியான ஒரு அமைப்பு இருந்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படிப் பட்ட ஊராட்சிகளுக்குத் தக்கபடி ஈ.ஓ.க்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் வாயிலாகக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள, பணங்களைப் பராமரிக்க, மற்றப் பணிகளைச் செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அந்தத் தலைவர் கூட்டம் நடத்தும் வகையில் இருந்தால் அவை தன்னிச்சையாக இயங்க வசதியாக இருக்கும். ஊராட்சிகளுக்குச் சொந்தக் கட்டடம் இல்லாத துர்பாக்கிய நிலை இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 1,200-க்கு மேற்பட்ட ஊராட்சிகளில் 300, 400 சிற்றூராட்சிகளுக்குத்தான் சொந்தக் கட்டடம் இருக்கிறது. இந்தக் குறையைப் போக்க தக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.

பொதுத் தேர்தலைப் பொருத்தவரையில், ஊராட்சித் தலைவருக்கு நேரிடைத் தேர்தல் இருக்கிறது, அதைப் பாராட்ட வேண்டும். ஆனாலும், அரைக் கிளறு தாண்டியது போலத்தான் இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்க என்ன தயக்கம் என்பதை மக்களிடம் பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

(மணியடித்து அடுத்த அங்கத்தினர் அழைக்கப்பட்டார்)

* திரு. கே. போஜன் : தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, முதலிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது எனக்கு பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில், குறிப்பாக கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய கல்வி வசதி, குடிநீர் வசதி, சாலைகள் வசதி, மருத்துவ வசதி, கைத்தொழில் வசதி, வேளாண்மைப் பெருக்கம் போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற அரசு திட்டங்களைப் போட்டு ஆண்டுக்காண்டு ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இவற்றின் மூலம் செய்யப்பட்டு மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில் இருக்கும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பல பரப்பளவில் பெரியவைகளாக இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் செயல்படுவதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. பரப்பளவில் அதிகம் பெரிதாக இருக்கும் ஒன்றியங்களை இரண்டாகப் பிரித்தால், நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறும். சமுதாய நலத் திட்டங்களும் நல்ல முறையில் செயல் படும். குறிப்பாக உதகை ஊராட்சி ஒன்றியம் பரப்பளவில் பெரிதாக இருக்கிறது. அந்த ஒன்றியத்தில் 17 ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த 17 ஊராட்சிகளும் ஜனத்தொகையில் குறைவாக இருந்தாலும், பரப்பளவில் பெரிதாக இருக்கின்றன. ஆகவே, நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடைபெற வசதியில்லை. சமுதாய நலத் திட்டங்களையும் அமுல்படுத்த முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒன்றியத்தை இரண்டாகப் பிரித்து நிர்வாகம் செய்தால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல பல நன்மைகள் விடைக்கும். ஏற்கனவே இந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பிரிக்கக்

[திரு. கே. போஜன்]

[1970 மார்ச் 23]

கோரிக்கை இருந்து, அந்தக் கோரிக்கை கவனிக்கப்படாமல், இருந்துவிட்டது. அதை இப்பொழுது அரசாங்கம் கவனித்து, உதவை ஒன்றியத்தை இரண்டாகப் பிரித்து செயல்படவேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, ஏனைய மற்ற ஒன்றியங்களும் பரப்பளவில் பெரிதாக இருந்தால் அவற்றையும் இரண்டாகப் பிரித்து நிர்வாகத்தைச் சீர் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் போதாத நிலையில் இருக்கின்றன. மேற்கொண்டு அதிகமாக நிறுவ தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குறைந்தது நான்கு ஊராட்சிகளுக்காவது ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைக்க வேண்டும். வேண்டிய அளவு வைத்தியர்களை நியமிக்க வேண்டும். இதை அரசு உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவ மனைகளில் மருந்துகள் கிடைப்பதில்லை. வைத்திய வசதியும் குறைவாக இருக்கிறது. இதைக் கவனிக்க வேண்டும். தாய்-சேய் நல நிலையங்களில் மருந்துகள் கிடைப்பதே இல்லை. அந்தக் குறை எப்பொழுதும் இருக்கிறது. அதைச் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டும்.

நமது ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 22,000 ஆரம்பப் பள்ளிகள் உயர் ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் பெரும்பாலான வற்றிற்கு கட்டிடம் சொந்தத்தில் கிடையாது. அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், அவற்றின் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டு அவர்களுக்கு நிர்வாகத் துறையில் யோசனைகள் கூற இப்பொழுது வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று, நகர மன்றங்களிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்து, நகர மன்றங்களில் உள்ள குறைகளைப் போக்கவும், பொது மக்களுக்கு சேவை செய்யவும், அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை சர்க்காரோடு பேசித் தீர்க்கவும் வசதியாக சட்ட உறுப்பினர்களும் நகர மன்றக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும், அதற்கான வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்துவது நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்திலே வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்ட போது, வறட்சி நிவாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, பல கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல இடங்களில் குடிநீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார் இவைகளைக் கவனித்து எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்திலே சுதர்-கிராமக் கைத்தொழில்கள் வாரியம் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கு

1970 மார்ச் 23] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வதுடன், தொழில் இல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கின்ற பெரும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. இதனால் கிட்டத்தட்ட 3 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. இந்த வாரியத்தை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க அரசாங்கம் சில உதவிகளை இதற்குச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுதர் கமிஷனிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் இந்த வாரியத்திற்குப் போதாத நிலை இருந்து வருகிறது. தேவைப்படும் நிதியை மாநில அரசு கொடுத்து உதவவேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே பெரும் மாறுதல் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிற நிலையிலே, மின்சாரத்தை கிராம மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் நிலையிலே, கிராமத் தொழில்களை யெல்லாம் மின்சார உபயோகத்தைக்கொண்டு எப்படி எப்படி நடத்தலாம் என்பதுபற்றி ஒரு விரிவான ஆராய்ச்சிப் பிரிவை ஏற்படுத்தி நல்ல திட்டங்களைப் போட வேண்டும்.

இப்பொழுது நம் நாட்டில் பனைமரச் செல்வம் அதிகமாக இருக்கிறது. பனைத் தொழில்களில் சுமார் 24 லட்சம் பேர் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்று வருகிறார்கள். அவர்களால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பனைப் பொருள்கள், பனைவெல்லம் போன்றவற்றை நல்ல முறையில் விற்பனை செய்வதற்கு வழி செய்துகொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏதாவது மானியம் கொடுத்து உதவி செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தென் ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் ஈச்ச மாங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதிலிருந்து பதவீர் இறக்கி, வெல்லம் காய்ச்சுவதற்கு லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும், இன்னும் நல்ல முறையில் லைசென்ஸ் வழங்கப்படவில்லை. அரசு உடனே இதைக் கவனித்து லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து செங்கல்ஞளை போன்ற தொழில்களையும் செய்யலாம். இப்போது கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு செங்கற்கள் நிறைய தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே, செங்கற்கள் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு அரசாங்கம் நல்ல முறையில் கடன் உதவி செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க மாதிரியும் இருக்கும். நமக்குத் தேவைப்படுகின்ற செங்கற்களுக்கும் கிடைக்க வழி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப்புறங்களில் உள்ள ரோடுகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன இப்பொழுது கிராமங்களில் மின்சார லைட்டுகள் வந்துவிட்டன. இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன்களும், பஞ்சாயத்துக்களும், மின்சார லைட்டுக்கான கட்டணத்தைக் கட்டுவதற்குத்தான் நிதி வசதி இருக்கிறது. ரோடுகளை மராமத்து செய்வதற்கு அவற்றிடம் போதிய நிதி இல்லை. கிராமப்புறங்களில் வீட்டு வரி போன்றவை நல்ல முறையில் வசூலிக்கப்படவில்லை. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வருமானம் குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக வருவாய்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1970 மார்ச் 23]

கிடைக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் இதில் அதிக கவனம் செலுத்தி, இந்த வருடக்களை நூரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலக் ரேட்டஸ், அதாவது இணைக்கும் சாலைகள், இதற்கு சென்ற ஆண்டில் 11% லட்சம் கொடுத்தார்கள். இந்த ஆண்டு 1970-71-லும் அதே 11% லட்சம்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சாலைகள் நன்கு பராமரிக்கப்படும்.

அடுத்தது, வில்லேஜ் ஒர்க்ஸ் கிரான்ட். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஏதோ 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் என்ற அளவில்தான் கொடுத்து வருகிறார்கள். வில்லேஜ் ஒர்க்ஸ் கிரான்ட்டாக இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே பம்ப் செட் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். பம்ப் செட் சரியான முறையில் இயங்கவில்லையென்றால், அதைச் சீர் செய்ய வசதி கிடையாது. நான் போய்ச் கேட்டால்கூட பம்ப் செட் கொடுத்து விடுகிறார்கள். பம்ப் செட்டைப்பற்றிய மெக்கானிசம் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, ஏதாவது சரியான முறையில் இயங்கவில்லையென்றால் ரிப்பேர் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, மெக்கானிசம் தெரிந்த ஒரு டிரைவரைக் கொடுக்க வேண்டும். அதேமாதிரிதான் ஸ்ப்ரே ஷாக்டர் போன்ற கருவிகள் கேட்டுவிடுகின்றன. நான் எவ்வளவோ செலவு செய்கிறோம். ஆனால் பயன் உள்ள இடமாகப் பார்த்துச் செலவு செய்தால்தான் நல்லது. அரசாங்கம் இதில் அக்கறை காட்டவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்ட்டர் ஷாட்பெக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு டாக்டர்கள் குடியிருக்க வீடு இல்லை. டாக்டர்கள் நகர்ப்புறங்களில் குடியிருந்துகொண்டு, ஏதோ ஒரு மணி நேரம் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். இதனால் அங்குள்ள மக்களுக்கு ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்ட்டரின் பயன் முழுவதும் கிடைக்க வழியில்லாமல் போகிறது. ஆகவே ப்ரைமரி ஹெல்த் சென்ட்டர் உள்ள இடங்களில் டாக்டர்கள் குடியிருப்புக்கும் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குடியிருப்பு வசதியை ஒரே நாளில் ஏற்படுத்திவிட முடியாது என்றாலும், படிப்படியாகச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்களிலே உள்ள ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கு என்ஜினியர்கள் கிடையாது. ரோடு போட்டாகி விட்டதென்றால், அந்த ரோடை அளப்பதற்கும் எஸ்டிமேட் போடுவதற்கும் கூட என்ஜினியர்கள் போதுமான அளவில் இல்லை. ஆகவே, என்ஜினியர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து ரோடு வசதிகளை நல்ல முறையில் செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

1970 மார்ச் 23] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அடுத்து, பஞ்சாயத்துத் தலைவரை நேரடித் தேர்தல்மூலம் தேர்ந்தெடுக்க முடிவு செய்திருப்பதுபோல பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரையும் நேரடித் தேர்தல் மூலமாகவே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் இதை மீண்டும் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஃபிஷ் நர்ஸரி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இது சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படவில்லை இவற்றையெல்லாம் நன்கு கவனித்துக்கொள்ள, தக்க வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. மாரிமுத்து: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது என் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சித் தரப்பிலே முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் “செஞ்சியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாம் ராஜா தேசிங்கு அல்ல; கதராடையைக் கட்டியவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்ல” என்பதை இந்த அவையிலே நல்ல முறையிலே எடுத்துக் கூறினார்கள். அதையே நான், ‘கதராடையைக் கட்டியவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் அல்ல’ என்பதை இந்த அவையிலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து ஆட்சிமுறை பற்றி எல்லோருமே பேசினார்கள். கிராமவளர்ச்சியை நல்ல முறையிலே செய்வதற்கு நல்ல பல கருத்துக்களைக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாக ஒரு பஞ்சாயத்திலுள்ள சிறுபாசனங்கள் எல்லாம் இன்றைய வரையில் பொதுப்பணித் துறையின் பராமரிப்பிலேதான் இருந்து வருவதாக மக்கள் கருதுகிறார்கள். பொதுப்பணித் துறையின் மேற்பார்வையில் ஆற்றுப்பாசனம் தவிர மற்ற சிறுபாசனங்கள் எல்லாம் வருவதில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலே தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக் களிலே ஏதேதோ செய்கிறார்கள். சிறுபாசனங்கள் எல்லாம் ரெவின்யூ இலாகாவினால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்திருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. இன்றையதினம் சிறுபாசனங்களுக்கு நல்ல அமைப்பு இல்லை. பாசனத்திற்கு செல்லக்கூடிய நீர் சில இடங்களில் சேதமடைகிறது. சில இடங்களில் தேங்கி நிற்கின்றது. இதை நாம் ஆராய்ந்து, நல்ல பாசனவசதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பிலே வட்டாரத்திற்குரிய வளர்ச்சிக்கு நிலவரி விதித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தினுடைய சொந்தக் காரர்கள் நல்ல முறையிலே கிராமப்பஞ்சாயத்தின் நிர்வாகத்திற்கு உயர்ந்திய வரியையும் தருகிறார்கள். தண்ணீர்ப்பற்றாக்குறை ஏற்படுகிற நேரத்தில், கண்மாய்கள் எல்லாம் சரியாக இல்லாக நிலையிலே இருப்பதை வட்டாரவளர்ச்சி அதிகாரிகள் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இது மிகப் பெரிய குறையாக

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1970 மார்ச் 23]

இருந்துவருகிறது. “நீங்கள் எங்களுக்கு வரி விதிக்கிறீர்கள். நாங்களும் ஒத்துக்கொண்டு கொடுக்கிறோம். இந்தச் சிறிய காரியத்தைக் கூடச் செய்து கொடுக்காமல் இருக்கிறீர்களே” என்று கேட்கிறபோது என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல் தவிக்கிறோம்.

கதர் உற்பத்தியை நல்லமுறையில் பெருக்கவேண்டும் என்று அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். கதர் உற்பத்தி இருக்கவேண்டுமென்றால் வீடுதோறும் கைராட்டைகள் மறைத்திருக்கக்கூடிய மாயத்தை தமிழக அரசு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து கிராமத் தொழில் என்று பேசப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதி ஆடுதுறை. அதற்கு அருகில் தியாகராஜபுரம் இருக்கிறது. அங்கே மத்திய வாழை ஆராய்ச்சிப் பண்ணை அமைந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஏழை விவசாயிகளும் வாழைச் சரகைக் கொண்டு தொன்னை தைக்கும் சிறு தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். 85 சதவிகிதம் ஏழை தொழிலாளர்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு சர்க்கார் மானியம் கிடைக்காத காரணத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலை முன்னேற்றம் செய்ய முடியவில்லை. அரசுக்கும் பல விண்ணப்பங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் போதுமான மானிய உதவி அளிக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த நல்ல நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களை எடுத்துக் கொண்டால் கூட்டம் இல்லாது ஆலமரத்தடியிலும், கோவில் சூளங்களிலும், தலைவர் வீட்டிலும் கூட்டங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. தலைவர் வீட்டில் கூட்டம் என்கிறபோது தேர்தலில் அவருக்கு எதிராக நின்றவர்கள்—விரோத மன உணர்ச்சியோடு ஐந்தாண்டுகள் அங்கே போகாத நிலையே ஏற்படுகிறது. தமிழக அரசு இதை எல்லாம் கவனித்து ஸ்பெஷல் கிராண்டாவது கொடுத்து பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு அலுவலகம் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒருசில இடங்களில் ஐந்தாறு கிராமங்கள் சேர்ந்து பஞ்சாயத்தாக அமைந்திருப்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அதைப் பிரித்து அமைக்கவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்துகளும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியும் கூட சில இடங்களில் அப்படிப் பிரித்து அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலவற்றுக்கு அனுமதி இன்னமும் வழங்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவற்றை எல்லாம் பிரித்து அமைக்க உடனடியாக உத்தரவு போடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 23] [திரு. அ. மாரிமுத்து]

அடுத்து, நடைபாதைகளைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பஞ்சாயத்து சார்பிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பிலும் நில அடிப்படையில் வரி விதிக்கின்றோம். பஞ்சாயத்துக்குரிய ரோடுகளைப் பராமரிக்க பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் இல்லாமல் இருப்பது சரியல்ல. பஞ்சாயத்து ரோடு, பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடு என்று இல்லாமல் பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற ரோடுகளை கவுன்சில் பராமரித்து நல்லமுறையில் செயல்பட அரசு உத்தரவு போடவேண்டும் (மணி அடிக்கப்பட்டது)

திரு. எம். மேத்தா: சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் சமுதாய வளர்ச்சி, கிராம வளர்ச்சி, உள்ளாட்சித் துறை மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய பகுதி 1½ தாலுக்காவைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. என்னுடைய கொருதியில் இரண்டு நகராட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, எனக்கு கொஞ்சம் அதிக நேரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த மானியங்களை வரவேற்று அரசாங்கத்தைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். ரோடுகளின் பராமரிப்புக்கு முன்பு ஜனத்தொகை அடிப்படையில் 40 பைசா வீதம் கொடுக்கப்பட்டது. அதைமாற்றி மணல்பாங்கான பகுதிக்கு ஒரு மைலுக்கு 800 ரூபாய் என்றும், சமவெளிப் பகுதிக்கு 600 ரூபாய் என்றும், மலைப்பாங்கான பகுதிக்கு 1,500 என்றும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். புது ரோடுகளுக்கு இப்படிக் கொடுக்கப்படுவதைப் போலவே பழைய ரோடுகளின் பராமரிப்புக்கும் மணல்வெளி, சமவெளி, மலைப்பாங்கான இடம் ஆகியவற்றுக்குத் தனித்தனியாக ஒதுக்கவேண்டும். மலைப்பாங்கான பிரதேசத்திற்கு அதிகம் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கொடைக்கானல் பகுதிக்கு சென்ற ஆண்டு 19 ஆயிரம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 21 ஆயிரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல மலைப்பகுதிக்கு அதிகமாக ரோடுகளைப் பராமரிக்கவும் ஒதுக்கவேண்டும்.

குறிப்பாக, நான் வெற்றிபெற்ற பின்னால் ஒரு முறை இரண்டு முறைக்குமேல் போக முடியாத ஊர்கள் இருக்கின்றன. கிழக்கு செட்டிவெட்டி, பாச்சானூரை எடுத்துக்கொண்டால் 7½ மைல்கள் நடந்தே போகவேண்டும். போக 7½, வர 7½ மைல்கள் என்றால் 15 மைல்கள் நடக்கவேண்டும். சாதாரண ஜனங்களே இவ்வளவு கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிப் போகவேண்டியிருக்கிறது என்றால் அங்கே உற்பத்தியெய்யப்படுகிற உயர்பொருளான பழங்களை எப்படிக் கொண்டுவர முடியும்? அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கிக் கொடுத்தால்தான் இந்த கிராம லிங்க்—இணைப்பு ரோடுகளை சரியானமுறையில் போட்டு பராமரிக்க முடியும்.

[திரு. எம். மேத்தா]

[1970 மார்ச் 23]

கடந்த ஆண்டு வறட்சி நிவாரண வேலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் கொடைக்கானல் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு பைசா கூடக் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தப் பகுதியில் உள்ள குடிதண்ணீர் கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. உண்மையில் சுகதியை வடிகட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்பதை வெட்கத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கூர்க்கால், கீழானவயல், குன்றூர் ஆகிய இடங்களில் தண்ணீர் இன்றி மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பண்ணைக்காடு, சேசிப்பட்டி ஆகிய இடங்களிலும் தண்ணீர் பிரச்சினைதான் இருக்கிறது. ஆகவே ஸ்பெஷல் கிராண்டாவது கொடுத்து அந்தப் பகுதி குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மலைப்பகுதியில் ப்ராமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் ஏற்படுத்தவும் கிராண்டு கொடுக்க வேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் 8 பேர்கள் நகரசபைத் தலைவராக இருக்கிறார்கள். ஆறு பேர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒருவர் காங்கிரஸ் கட்சி, ஒருவர் சுயேச்சை. ஆக 8 பேர்கள் இருக்கிறோம். நகரசபைத் தலைவரை என்னமோ 'சிட் பாதர்'—நகரத் தந்தை என்றழைக்கிறார்கள். ஒரு பியூனை மாற்றுவதற்கு கூட நகரசபைத் தலைவருக்கு அதிகாரமில்லை. அந்த நகரமன்றத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒரு சாதாரண சர்வையர் ஸ்டூடென்டாக நடந்துகொள்கிறார். அந்த சர்வேயரை மாற்ற 10 மாத காலமாக என்னால் முடியவில்லை. அவருக்குக் கீழ் வேலை செய்யக் கூடியவர், உண்மையிலேயே ஸ்டூடென்டாகிட்ட முறையிலே நடந்துகொள்வார்களானால், உண்மையிலேயே அந்த ஊர் நன்றாக இருக்க வேண்டுமானால், அந்த தலைவருடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதே போல கொடைக்கானல் நகரீயக் குடிநிலை ஒரு நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அங்கு இருக்கக் கூடிய நகரீயக் குடிநிலை சேர்மனை இருக்கக் கூடியவர் கலெக்டர். அதிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரும் அதிகாரிகள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கே சினிமா தியேட்டருக்கு இது வரையில் ரூ. 5,000-க்கு மேல் பேரக வில்லை. அந்த தியேட்டருக்கு இரண்டு மூறை கவுன்சிலில் வைத்து ரூ. 7,000-க்கு குறைந்து கொடுக்கக் கூடாதென்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி அது திரும்பி வந்து விட்டால் அந்த சேர்மனை மகிப்பார்களா? கலெக்டர் சேர்மனை இருந்து எத்தனையோ முறை நகரீய மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியும், அதை திருப்பித் திருப்பி அனுப்புகிறார்கள் என்றால், அந்த மன்றத்தையே கலைத்து விட்டு உள்ளபடியே அதிகாரிகளை வைத்துக்கொள்ளலாம். எனவே இந்த மலைப்பகுதிகளுக்கு எப்படி ரோடுகளுக்கு எதுக்கு கிராண்டோ அதேபோல பெரியகுளம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் காடு இருக்கின்றது. அதற்கும் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன்.

1970 மார்ச் 23]

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, விவாதத்தில் இருக்கின்ற உள்ளாட்சித் துறை மானியம், கதர், கிராம கைத்தொழில் சம்பந்தமான மானியங்கள் குறித்து நான் என்னுடைய ஆலோசனைகளை கூறுவதற்கு முன்வருகிறேன்.

கிராம கைத்தொழில் சம்பந்தமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் அலுவலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கதர் விற்பனையைப் பார்க்கிறபோது வருஷத்திற்கு வருஷம் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறது. இதன் காரணம், அரசாங்கம் முறையாக கதர் விற்பனைக்கு வேண்டிய சகலவிதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்துகொடுப்பதன் மூலமாக இம்மாதிரியான விற்பனைத் தொகை அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதிலே நாமெல்லாம் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம். அதே சமயத்தில் மற்றொரு குறைபாடும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனிலே வேலை செய்கிற வாத்தியார்கள், இதர சிப்பந்திகள் கதரை விற்றுத்தான் ஆகவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரியான குறைபாடுகள் இல்லாத அளவிற்கு அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் சர்க்கார் டெக்ஸ்டில் ஆரம்பிப்பதன் மூலம் அதிகமான வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்க முடியும் என்ற யோசனையை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு கதர் வாரியத்தில் வேலை செய்தவர்கள் ஒரு நாள் அடையாள வேலை நிறுத்தம் செய்து தங்கள் குறைகளை அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக 70 பேர்களை நடவடிக்கை எடுத்து 40 பேர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் 30 பேர்கள் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேலைகொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் கூட தங்கள் சிப்பந்திகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை வேலை நீக்கம் செய்து வைத்திருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல நம்முடைய அரசும் இந்த 30 பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் சம்பந்தமாக சில யோசனைகளைச் சொல்லுகிறேன். பஞ்சாயத்து வேலைகள் இந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக எந்த வேலையும் செய்ய முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். புதிதாக ஒருவேலையும் செய்யக் கூடாதென்று அரசாங்கத்தில் உத்தரவிட்டிருப்பதாக, மாநிலம் பூராவாக எப்படி இருந்தாலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கிற கலெக்டர் ஒரு வேலையும் செய்வதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதே தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஆண்டுதோறும் பட்ஜெட்டில் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப் படுகிறதோ அந்த தொகை முழுவதையும் அந்த ஆண்டு

[1970 மார்ச் 23]

செலவழிக்கலாம். எந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் நிதி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர நிதி செலவழிக்காமல் நிறுத்தப்படுகிறது என்றில்லை. சாதாரணமாக சில இடங்களில் சில சூழ்நிலைகள் காரணமாக தடைப்பட்டாலும் அந்த தொகையை வேறு இனங்களுக்கு மாற்றிக்கொள்வதற்கு வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது. ஆகவே நிதி கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறதே தவிர, நிதியை செலவழிக்கக் கூடாதென்று எந்தவிதமான தடையையும் யாருக்கும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, எங்களுடைய மாவட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்மிர்களானால், லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பொது நிதியிலே இருந்தாலும், அந்தப் பொது நிதியிலிருந்து செலவு செய்ய வேண்டாமென்று கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பல முறை டி.ஆர்.ஓ. அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவர்களும் நான் கலெக்டரிடம் சொல்லிப் பார்க்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் கலெக்டர் அவர்கள், என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை, அந்த நிதியை எடுத்து செலவு செய்ய வேண்டாமென்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட குறைகளை நீக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேன். பணம் இருக்கிறது. பணத்தை எடுத்து அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். அதற்கு தடையாக இருக்கக் கூடாது. அரசின் பேரில் ஒரு தவறான எண்ணம் கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஏதோ தேர்தல் வரப்போகிறது. தேர்தல் காலத்தில் அரசிற்கு சாதகமாக இல்லாதுபோனால் இம்மாதிரி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்ற நிலை ஏற்படுவதற்காக செய்திருக்கிறார்கள் என்ற பெரிய குற்றச்சாட்டை அரசின் மீது சொல்லக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி இருந்தாலும், அதை ரத்து செய்து அவர்கள் தாராளமாக பொது நிதியிலிருந்து செலவு செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்தக் குடித் தண்ணீர் வசதிக்கு ஒதுக்கக் கூடிய தொகை மிகப் போதுமானதல்ல. அதற்கும் அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டும்.

பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்குக் கூட அது வரையறுக்கப்பட்டு குறைவான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அநேகமாக அதிகமான பள்ளிக்கூடங்கள் நல்ல கட்டடங்கள் கட்டப் பட்டிருந்தாலும் ஆங்காங்கே இருக்கக் கூடிய குறைகளை நிவர்த்தி செய்து நல்ல கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 23] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

டிராக்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இருக்கின்ற டிராக்டர்கள் போதுமானதல்ல. இப்போது தனியார்கள் டிராக்டர்கள் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளிடம் அதிகமான தொகையை வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் ஒன்றிரண்டு டிராக்டர்கள்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. டிராக்டர்கள் அதிகமாக யூனியன்களில் வாங்கி வைத்து, உழுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமானால், ரொம்ப குறைவான கட்டணங்களில் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்த முடியும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல கால்நடைப் பராமரிப்புக்கு நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை ஆரம்பித்திருக்கக் கூடிய அந்த புதிய முறை களெல்லாம் வந்தாலும் கூட அது போதுமானதல்ல. இன்னும் அதிகமாக கால்நடை மருத்துவ மனைகளை ஆரம்பித்து கால்நடைகளுக்கு வரக்கூடிய பிணியைப் போக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

ஆரம்பக் கல்வி சம்பந்தமாக சில வரையறுப்புகள் இருக்கிறது. அன்றைக்கே நாம் பேசுகிறபோது, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், இப்போது இருக்கிற கணக்குப்படி 300 வீடுகளுக்கு ஒரு பள்ளி வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் அந்த 300 என்பது சாத்தியப்படாது. அதை குறைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லுகிறேன். ஒரு 200 குடும்பங்கள் இருந்தாலும் கிட்டத்தட்ட 150, 200 குழந்தைகள் அங்கு இருக்க முடியும். ஆகவே 200 ஜனத் தொகை உள்ள தெருவிற்கு ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி: தலைவரவர்களே, கிராம வளர்ச்சி, உள்ளாட்சித் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு பின்னால் இந்த நாட்டில் வெள்ளையர்கள் காலத்தில் லார்டு ரிப்பன் அவர்கள்தான் உள்ளாட்சித் துறையை அமலுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அன்றைய தினத்திலிருந்து 106 ஆண்டு காலமாக நகராட்சித் துறையில் வேலை செய்கின்ற அலுவலர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும், அவர்களையும் மாநில சர்வீஸ் ஆக்க வேண்டுமென்று வெள்ளையர் காலத்திலிருந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்ட காலம் வரையில் நகராட்சி அலுவலர்ஸ்கள் பலர் கோரிக்கைகள் கொடுத்தும், அதை நிறைவேற்றாத நிலை இருந்து வந்தது அந்த நிலையை மாற்றி, 106 சாதிக்க முடியாத ஒரு பெரும் சாதனை, நகர மன்ற, நகராட்சி ஊழியர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்க முன் வந்ததுடன், அவர்களைப் ப்ரொவின்கியலைசேஷன் ஆக்கிய நிலை நாட்டில் 100 நகராட்சி மன்றங்களில் வரவேற்கப்படுகிறது

[திரு. மு. சிவசாமி]

[1970 மார்ச் 23]

என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது இந்த 1970-71-ஆம் ஆண்டில் சட்டமாக ஆகின்ற நிலை இருக்கிறது. இன்றைய தினம் நகராட்சி மன்றங்களைக் கண்காணிக்கின்ற அலுவலகம் டைரக்டர் ஆப் முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்று இருக்கிறது. அந்த டிபார்ட்மெண்ட் பொம்மை மாதிரி எந்தவிதமான அதிகாரமும்ற்ற டிபார்ட்மெண்டாகத்தான் இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஐயாயிரம் ரூபாய் அல்லது ஆராயிரம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய சிற்றூர் பஞ்சாயத்துக்களை, ஊராட்சி ஒன்றியங்களை நிர்வகிக்கின்ற டைரக்டர் ஆப் ரூரல் டெவலப்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்டிலே இயக்குநர் இருக்கிறார் என்றால் அவருக்கு மாற்றுவதற்கு, தண்டனை கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் மதுரை, கோயம்புத்தூர் போன்ற ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வருமானம் வரக்கூடிய நகராட்சிகளை தூத்துக்குடி, தஞ்சை போன்று 60 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகின்ற நகராட்சிகளை நிர்வகிக்கின்ற டைரக்டர் ஆப் முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் அவர்களுக்கு சாதாரண பியூனைக்கூட மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால், நகராட்சிகளை நேரில் வந்து பார்த்து பரிசீலனைசெய்யும்பொழுது அவர்களுடைய அனைத்துக் கட்டுப்பாடு, பயப்பாடு நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது.

ஒய்ஆதிக்யம் கொடுப்பது, சர்விலை புரவின்ஷியலைப் பண்ணுவது இவற்றிற்காகச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகின்ற நேரத்திலே இதையும் அரசினர் கவனத்தில்கொண்டு டைரக்டர் ஆப் முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் அவர்களுக்கும், மாற்றுவதற்கு தண்டனை கொடுப்பதற்கு அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அது இல்லாமல் நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் உள்ளாட்சித் துறைக்கும் இடையிலே போஸ்ட் மாஸ்டர் அலுவலகம் மாதிரி அந்த டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்யாமல்விட்டால் அது இருப்பதைவிட இல்லாமல் இருப்பதே, அதை எடுத்துவிடுவதே மேல் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே நிர்வழங்கல் திட்டத் திற்காக தொகை லைப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விளக்கியிருக்கிறார்கள். நான் தலைவராக இருக்கின்ற தூத்துக்குடி நகராட்சி மன்றத்திற்கு நாங்கள் 210 லட்ச ரூபாய்க்கு மனுச் செய்திருக்கிறோம். அதை 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்குள் தமிழக அரசு வாங்கிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வெண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக நகராட்சிகளில் அண்டர்கிரவுண்ட் டிரெய்னேஜ், குடிநீர் வழங்கல் போன்ற திட்டங்களுக்காக அந்த அந்த நகராட்சி மன்றங்களில் இருக்கின்ற சூப்பர்வைசர்கள், எஞ்சினியர்கள்தான் முழுமூலம் கொடுத்துத் திட்டம் வகுக்கிறார்கள். ஒப்புக்குத்தான் பி.டபிள்யூ. டிபார்ட்மெண்ட்டிலே ஒப்பம் அளிக்கிறார்கள். இரண்டு கோடி மூன்று கோடி என்ற

1970 மார்ச் 23] [திரு. மு. ச. சிவசாமி]

அளவிற்குத் திட்டங்களைப் போடும் பொழுது சென்டேஜ் என்ற பெயரால் 3 லட்சம் ஆறு லட்சம் என்று நாங்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. நகராட்சி மன்றங்களிலே நிறைவேற்றப் படுகின்ற குடிநீர்த் திட்டமானாலும் சரி, அண்டர்கிரவுண்ட் டிரெய்னேஜ் திட்டமானாலும் சரி இந்த சென்டேஜ் முறையை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வளர்ந்து வருகின்ற நகரங்களிலே இருக்கின்ற சுற்றுப்புறப் பகுதிகளில் உள்ள அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்கிறோம். குடியேறிவிடுகிறார்கள். நகராட்சி மன்றத்திற்குத் தீர்வையும் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் தீர்வை கொடுக்கிறோம் ரோடு போடுங்கள், நாங்கள் தீர்வை கட்டுகிறோம் லைட் வசதி செய்து கொடுங்கள், நாங்கள் தீர்வை கொடுக்கிறோம் குடிநீர் வழங்கு திட்டம் தீட்டுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நகராட்சி மன்றச் செலவில் ரோடு போடவோ, தண்ணீர் கொடுக்கவோ, மின்இணைப்புக் கொடுக்கவோ முன்வந்தால் சட்டம் குறுக்கிடுகிறது. ரோடு போட வேண்டுமென்றால் 5 சென்ட்டுக்கு 140 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப் படுகிறது. அங்கே குடியிருப்பவர்களை ரோடு போட்டுக் கொள்ள முடியும் என்ற நிலைமையும் இருக்கிற காரணத்தினாலே, ரோடு வசதிகள் செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் தீர்வை கொடுக்கிறார்கள். ரோடு போடவேண்டும், குடிநீர் வழங்க வேண்டும், மின்வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை வரும்பொழுது நகராட்சி மன்றமே முழுச் செலவையும் ஏற்றுக்கொள்ள முன்வரும்பொழுது அந்த பழைய பத்தாம்பசலிச் சட்டத்தை நீக்குவதிலே அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான பொருளாதாரப் பொறுப்பும் இல்லையாதலால், உடனடியாக அரசாங்கம் இதனைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தூத்துக்குடியிலே (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியங்களின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் இயங்கக்கூடிய ஸ்தாபனம் ஒரு புனிதமான நோக்கத்தோடு ஏற்படுத்தப்பட்டது. எல்லாப் பகுதியிலும் இருக்கின்ற பிரிவினர்களைச் சேர்த்து ஒரு கூட்டு நிறுவனமாக அத்தனை பேர்களும் ஒன்றுகூடி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற பெருநோக்கத்தோடு ஏற்படுத்தப்பட்டது. கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மானியங்கள் தொகைகள் குறைவாக இருப்பதால் வேலையில்லை என்று கூறி பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து நீக்கிவிடக்கூடிய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது.

[திரு. இல. பலராமன்]

[1970 மார்ச் 23]

இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏதோ விஞ்ஞான சோஷலிஸம் என்று ஒன்றைக் கூறினார்கள். விஞ்ஞான சோஷலிஸம் என்று கூறிக் கொண்டு தமிழ்நாட்டிலே பெருவாரியான மக்கள் கிராமப் புறத்திலே இருக்கிற மக்கள்தான் அவர்களுக்கு அதிகமாக கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு அங்கிலேயன் காலத்திலிருந்து போதுமான வசதிகள் தருவதில்லை, பிற்பட்ட நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கை வசதிக்கும், தொழில் வசதிக்கும் மொத்த ஒதுக்கீட்டில் பெருவாரியாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் மிக மிகக் குறைவாகத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே விஞ்ஞான சோஷலிஸம் என்கே என்பது தெரியவில்லை. எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் கிராமங்களில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருக்கிற மறுமலர்ச்சியைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல முறையிலே இயங்குகிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை.

ஐ.ஒன் மாதத்திலே தேர்தல் வரும் என்று கூறினார்கள். ஆனால் கட்சியின் சார்பாக தேர்தல் என்று சொல்கிறார்கள். கிராமங்களிலே கட்சியின் சார்பாக என்று சொன்னால் நிர்வாகம் எப்படி இருக்கும் என்பதை அதிகாரிகள் உணர்வார்கள். சிறு சண்டைக்கு கூட காரியங்கள் தடைப்பட்டுப் போகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு நிர்வாகம் நின்று போய்விடும். எனவே கட்சியின் பெயரால் தேர்தல் என்ற நிலைமை இல்லாமல், நியாயமாக இருப்பவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். கட்சியின் பெயரால் தேர்தல் நடத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து அலுவலகங்களுக்குக் கட்டடம் இன்றுவரையில் இல்லாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. பல கோரிக்கைகள், பல மாநாடுகள், பேரட்டு நிறைவேற்றினாலும் கூட நிலைமை மாறவில்லை, அப்படியேதான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதிலே ஆவன செய்ய வேண்டும்.

பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் பழைய ஆஸ்ரமப் பள்ளிகள் நிலைமையில்தான் இருக்கின்றன. கட்டிட வசதிகள் கிடையாது. அதற்காக ஏதோ ஒரு குழு ஊராட்சி கல்வி நிதி மதிப்பு ஆய்வுக் குழு ஒன்று அரசாங்கத் தரப்பிலே போடப்பட்டதே அந்தக் குழு என்ன சிபாரிசுகளைச் செய்தது, அரசாங்கம் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டதா என்ன என்பதெல்லாம் தெரியவில்லை. 'அந்தக் குழு வின் சிபாரிசுகளையும், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுடைய கோரிக்கைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐனத்தொகை அடிப்படையிலே கல்விநிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாணவர்களுக்கு ஒரு தலைக்கு ஏழரை ரூபாய் என்ற அளவிற்கு ஒதுக்கினால் நலமாக இருக்கும்.

1970 மார்ச் 23] [திரு. இல. பலராமன்]

என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கட்டடங்களுக்கு என்று பெருவாரியாக தொகை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். பள்ளிகளில் கட்டடங்கள் இல்லாததால் பிள்ளைகள் கீழே உட்கார்க்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து மூலமாக அவர்களுக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் வாங்குவதற்கு முடியவில்லை. எனவே அந்த உபகரணங்களை வாங்குவதற்கு என்று அரசாங்கம் மேச்சிங்கிரான்ட் கொடுக்க வேண்டும்.

சமூகக் கல்வி நிதியிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை போதாது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற எரிகள் இவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பராமரிப்புத் தொகை மிக மிகக் குறைவு. பாசனக் கால்வாய்கள் குடிமராமத்து செய்யமுடியாத நிலைமை இருப்பதால், அரசாங்கமே அந்தப் பணியை அரசாங்கப் பணியாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மாதர் நலக் குழு என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதனால் தற்போது பெரும் இழப்புத்தான் அரசுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கிராமப் பெண்கள் எப்படி வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும், என்பதற்கான முறையில் சமூக நல ஊழியர்கள் நல்ல முறையில் பாடுபட்டு அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதோடு கூட அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பையும் உண்டாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைப் பேச விரும்புகிறேன்.

நகரசபைகளைப் பொறுத்தமட்டில் எப்படி நாங்கள் மாகாண சர்க்காரிடம் கடன்பட்டு மிகுந்த அவதிக்குள்ளாகிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக, தண்ணீர்த் திட்டத்திற்காக 51 லட்ச ரூபாய் வாங்கியிருக்கிறோம். அதற்கு அரசாங்கம் என்ன வட்டி வாங்குகிறது? 1967-68-ல் ஆறே முக்கால் பர்சன்ட்; 1969-70-ல் ஏழு பர்சன்ட். நாங்கள் வாங்கிய கடனை எல்லாம் பி.எச். டிப்பார்ட்மெண்டில் டெபாசிட் செய்ய வேண்டுமென்று ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். பி.எச். டிப்பார்ட்மெண்டில் டெபாசிட் செய்தால் வட்டி கிடையாது. கடன் தொகை சாங்ஷன் செய்வதும் வருஷக் கடைசியில் சாங்ஷன் செய்யப்படுகிறது. வருஷக் கடைசி வரையில் பி.எச். டிப்பார்ட்மெண்டில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு செய்யக்கூடிய வேலைகள் எந்த விதத்தில் இருக்கிறது என்றால், அவர்களுடைய பணத்தைப் போட்டுச் செய்வதால் காலதாமதத்தை முன்னிட்டு 9 சதவிகித வட்டியைப் போட்டு வாங்குகிறார்கள். சென்டேஜ் சார்ஜஸ் என்று எக்கச்சக்கமான பணம்—மூன்று சதவிகிதம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்—வாங்குகிறார்கள். இதைக் கொஞ்சம் விவரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எ. அ. சுப்பராஜா] [1970 மார்ச் 23]

'Rate of interest charged by the Government for the loans sanctioned to the Municipal Council is as follows.--'

1967-68-ல் 6¾ பர்சன்ட், 1968-69-ல் 7 பர்சன்ட், 1969-70-ல் 7 பர்சன்ட்

Rate of interest on deposits made by the Municipal Councils sanctioned by the Government'

4½ சதவீதம் எங்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

'Loans are being sanctioned by the Government for the execution of water supply scheme only at the close of every year. As soon as the loan amount is drawn, it is deposited to the Executive Engineer (Public Health),'

அதற்கு இன்டரஸ்ட் உண்டா இல்லையா என்றால், முனிசிபாலிட்டிக்கு இன்டரஸ்ட் இல்லை. பப்ளிக் ஹெல்த், எஞ்சினியரிங் டிப்பார்ட்மென்ட் எவ்வளவு க்ளெய்ம் பண்ணுகிறார்கள்?

'The Public Health Engineering Department is claiming interest at 9 per cent for the expenditure made in excess of the amount deposited by the Council every year. The interest claimed by the Public Health Engineering Department for the last 3 years. . . ' எங்களுடைய நகரசபையைப் பொறுத்தமட்டில் மொத்தமாக ரூ. 20,035.81. அதே நேரத்தில்--

'Besides the above, a total amount of interest of Rs. 32,800-85 has been claimed by the Public Health Department, for the excess expenditure made for the year 1959-60 to 1964-65 for which Government have been addressed.'

'If the loan is sanctioned by the Government sufficiently in advance or if the entire loan amount is placed at the disposal of the Public Health Department the claiming of interest by the Public Health Engineering Department for the excess expenditure can be avoided.'

அதே மாதிரியாக--

'The total amount of simple interest paid for the loans obtained for water supply scheme ராஜபாளையம் முனிசிபாலிட்டியைப் பொறுத்தமட்டில் 1966-67, 1967-68, 1968-69 க்கு மொத்தமாக ரூ. 6,21,061.55.

'No interest is being paid by the Public Health Engineering Department for the amount deposited by the Municipal Council for the water supply scheme' சென்டேஜ் சார்ஜை சேர்த்துப் பார்த்தால் நாங்கள் பெரிய சிக்கலில் அகப்பட்டுக்கொண்டு முழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் வேறு இடங்களிலிருந்து பணத்தைப் பெற்று மாநில சர்க்காருக்குக் கொடுக்கும் போது வட்டி வாங்குவதைப் பற்றிய முறையின்மீது அவர்களிடம் சண்டை போடுகிறார்கள். நம்முடைய மாகாண சர்க்காருக்கு அதே போன்று லோகல் பாடிஸ் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது நன்றாகத் தெரியும்.

1970 மார்ச் 23] [திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

இதற்காக என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால்—

Flow of resources from the Local Bodies to the States goes entirely towards the repayment of the debts to the State. So, I press for the appointment of a Debt Commission to look into the entire question with a view to rationalise the pattern of lending and repayment. இதிலே முக்கியமாக அமைச்சர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

'Sanitary and Other Urban Works—Constitution of a separate Department of Public Health Engineering and Municipal Works—Orders passed. . '

ஜி.ஓ. நம்பர் 1500-ல் ஆர்டர் பாஸ் ஆகியிருக்கிறது. 1962-ம் ஆண்டே போடப்பட்டும் இன்னும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. எல்லா நகரசபைகளிலும் இதே நிலைமைதான். இதைப்பற்றி உறுப்பினர்கள் மேத்தா அவர்களும், சிவசாமி அவர்களும் விவரமாகச் சொன்னார்கள். ப்ரொவினஷியலிசேஷன் வந்த பிறகு எல்லா அதிகாரங்களையும் நீங்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலையில், யார் மீதாவது தவறு இருந்தால், மாற்றலாம். ஆனால், தப்புச் செய்யாதவர்களையும், சாதாரணமாக மாற்றும் நிலைமை வந்திருக்கிறது. நகரசபைத் தலைவர்களையே எடுத்துவிட்டு அதிகாரிகளைப் போட்டே நடத்திக் கொள்ளலாமே. எதற்காக தமிழ் நாடு சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு பரிசீலிக்க வேண்டும்? எப்படி மத்திய சர்க்காரிடத்தில் மாகாண சர்க்கார் குறைபட்டு கமிஷன் போட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்களோ அதைவிட மேலாக இதைக் கவனிக்க வேண்டும். மேலும், கடன் வாங்கப்பட்ட எங்கள் தொகையை உடன் P. H. Dept. -ல் போடச் சொல்லி உத்தரவு இட்டு அது மீண்டும் Consolidated Fund வந்து விடுகிறது. ஆதலால், வட்டி வசூலில் 'வியாபாரம்' மாதிரி சர்க்கார் இருக்கிறது. இதற்கு உடனடியாக நிவாரணம் காண வேண்டும், பரிகாரம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(3) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) முதலமைச்சர் கூறாத ஒரு கூற்றை அவர் கூறியதாகத் திரு. க. ர. நல்லசிவன் கூறியது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுவதற்கு முன்பு நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் எழுப்பிய ஒரு பிரச்சினைக்கு இங்கே விடை கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய அறையில் மறுக்கப்பட்ட ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைப்பற்றி அவையிலே விளக்கம் பெற எழுந்த மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் நல்லசிவம் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்துக்களுக்கிடையே இரண்டொரு தொடர்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒன்று 'முதலமைச்சர் இங்கே பேசும்போது எங்களுக்கு மாசு